

ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΧΗΜΕΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 17 - 24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1957

Τὴν 17ην Σεπτεμβρίου ἀρχίζει τὰς ἐργασίας του ἐν Ἀθήναις τὸ XXX Διεθνὲς Συνέδριον Βιομηχανικῆς Χημείας ὑπὸ τὰς πλέον εὐνοϊκὰς συνθήκας.

Τὸ Συνέδριον ἠδύοκησε νὰ θέσῃ ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν Του προστασίαν ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς Παῦλος.

Ἡ Société de Chimie Industrielle ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς ὁποίας ὀργανοῦνται τὰ διεθνή αὐτὰ συνέδρια, ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν διὰ τὴν τέλεσιν τοῦ XXX Συνεδρίου εἰς Ἀθήνας καὶ ἀνέθεσεν εἰς αὐτὴν τὴν ὀργάνωσιν του.

Ἡ Ἐνωσις Ἑλλήνων Χημικῶν διὰ τῶν διαφόρων Ἐπιτροπῶν κατέβαλε κάθε δυνατὴν προσπάθειαν διὰ νὰ ἐξασφαλίῃ τὴν καλὴν ὀργάνωσιν καὶ τοὺς πόρους διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Συνεδρίου.

Τὸ Κράτος, διάφοροι ὀργανισμοὶ καὶ βιομηχανία καὶ οἱ Ἕλληνες χημικοὶ ἐβοήθησαν κατὰ δύναμιν.

Πλέον τῶν ἑξακοσίων ξένων ἀπὸ εἴκοσι ἑπτὰ χώρας θὰ λάβουν μέρος εἰς τὰς ὀμιλίαις, ἀνακοινώσεις καὶ τὰς πολυαρίθμους τουριστικὰς καὶ κοινωνικὰς ἐκδηλώσεις τοῦ XXX Διεθνοῦς Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας.

Ἐξ ὀμιλίας γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος θὰ γίνουσι ἀπὸ διεθνοῦς φήμης ξένους ὀμιλητὰς ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη ἐπίσημος ἐναρκτήριος εἰς τὸν ᾠρον τοῦ ἀρχαίου Ὁδείου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ παρουσία πολλῶν ἐπισήμων.

Πλέον τῶν ἑκατὸν ἀνακοινώσεων ἀπὸ συνέδρους εἴκοσι ἑπτὰ χωρῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Ἑλλάς, ἐπὶ εἰδικῶν θεμάτων βιομηχανικῆς χημείας θὰ ἀποτελέσουν τὸ κύριον ἔργον τοῦ Συνεδρίου. Ἡ ἑλληνικὴ

συμβολὴ μὲ δέκα πέντε ἀνακοινώσεις εἰς τὸν τομέα αὐτὸν εἶναι ἀξιοπρόσεκτος.

Μίαν σαφῆ εἰκόνα τῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν ἐπιδηλώσεων τοῦ Συνεδρίου δίδει τὸ ἐκδοθὲν προσηδριακὸν τεύχος τοῦ περιοδικοῦ Chimie & Industrie τὸ ὁποῖον θὰ διανεμηθῇ εἰς τοὺς συνέδρους καὶ τοὺς 12.000 ἀναγνώστας καὶ συνδρομητὰς αὐτοῦ εἰς ὅλας τὰς χώρας. Τὸ τεύχος αὐτό, ἀψόγου ἐμφανίσεως, ἐτυπώθη ἐν Ἑλλάδι εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν. Μεταξὺ ἄλλων περιέχει λίαν ἐνδιαφέροντα ἄρθρα διὰ τὴν χώραν καὶ τὴν βιομηχανίαν μας καθὼς καὶ τὰς περιλήψεις τῶν ἀνακοινώσεων τοῦ συνεδρίου. Κοσμεῖται μὲ ὠραιότητα φωτογραφίας τουριστικῶν καὶ βιομηχανικῶν χώρων τῆς Ἑλλάδος. Τὸ τεύχος αὐτὸ εἶναι μία θαυμασία προβολὴ ὅχι μόνον τοῦ Συνεδρίου ἀλλὰ καὶ τῆς χώρας μας πρὸς τὸν ξένον κόσμον.

Οἱ Ἕλληνες χημικοὶ χαιρετῶμεν τοὺς ξένους μας καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ ἐπαφὴ τῶν πολλῶν ξένων ἐπισήμων καὶ εἰδικῶν μὲ τοὺς Ἕλληνας συναδέλφους τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐπιστημονικῶν, κοινωνικῶν καὶ τουριστικῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Συνεδρίου θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν σύσφιγξιν γνωριμιῶν καὶ ἀνταλλαγῆν σκέψεων, ἐπ' ὠφελείᾳ γενικώτερον τῆς ἐπιστήμης καὶ εἰδικώτερον τῆς χώρας μας.

Οἱ Ἕλληνες χημικοὶ περιμένουν ἀπὸ τὴν ἀπήχησιν τοῦ Συνεδρίου εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς χώρας μας μίαν μεγαλυτέραν ἐκτίμησιν καὶ ἀξιοποίησιν τοῦ ἔργου τῶν χημικῶν, μέλλουσιν νὰ ἔχη ὡς ἀποτέλεσμα τὴν περαιτέρω βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν τῆς βιομηχανίας μας καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῆς χώρας μας.

Ἡ Σ.Ε. τῶν «Χ.Χ.»

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Χωρίς υπερβολήν ἢ ἐγκύκλιος τοῦ **Μία ἐγκύκλιος** Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων πρὸς τὰ μέλη του, ἢ ἀναφερομένη εἰς τὸ θέμα τῆς Κοινῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀγορᾶς καὶ τῆς Ἐλευθέρου Ζώνης Εὐρωπαϊκῶν Συναλλαγῶν, ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ δραματικώτερα κείμενα τὰ ὁποῖα εἶδον τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος κατὰ τὸν τελευταῖον καιρὸν.

Διὰ τῆς ἐγκυκλίου αὐτῆς ὁ Σύνδεσμος Ἑλλήνων Βιομηχάνων ἀναφερόμενος εἰς τὰ προβλήματα καὶ τὰς δυσχερείας τὰς ὁποίας θ' ἀντιμετώπιση ἡ Ἑλληνικὴ Βιομηχανία, ἀποφαίνεται ὅτι αἱ ἐκ τῶν ὡς ἄνω οἰκονομικῶν ζυμώσεων συνέπειαι, «*ἀνάγονται εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπαρξίν τῆς Ἑλλάδος ὡς αὐτονόμου καὶ ανεξαρτήτου Κράτους καὶ ἴσως καὶ ὡς Ἐθνους*». Παρατηρεῖ δὲ ὅτι εἶναι πλέον ματαιὰ ἢ ἀπασχόλησις ἐπὶ τοῦ ἂν συμφέρη ἢ ὄχι νὰ μετᾶσχη ἢ μὴ ἡ Ἑλλὰς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, ἐφ' ὅσον ἐν τῷ μεταξὺ τὰ πράγματα βαδίζουσι τὸν δρόμον των, γεγονός τὸ ὁποῖον οὕτως ἢ ἄλλως δὲν δυνάμεθα ἀτιμωρητὶ ν' ἀγνοήσωμεν.

Δι' αὐτὸ καὶ ἀποδέχεται ὁ Σύνδεσμος ὡς ὀρθὴν τὴν ἄποψιν ὅτι καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία γενικῶς καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Βιομηχανία εἰδικώτερον καὶ διὰ λόγους ἀντικειμενικοὺς ἀλλὰ καὶ ἐξ ὑποκειμενικῶν αἰτίων καὶ ἀδυναμιῶν δὲν ἔχουν καλῶς καὶ συνεπῶς ἔχουν ἀνάγκην ἐξυγιάνσεως, διότι ἄλλως (ἀσχέτως τῆς Ε. Ζ. Ε. Σ. καὶ τῆς Κ. Ε. Α.) εἶναι προωρισμένοι νὰ ὑποκύβουν.

Δι' αὐτὸ ἡ ἐπέλευσις τῆς Ε. Ζ. Ε. Σ. καὶ τῆς Κ. Ε. Α. δέον νὰ ληφθοῦν μόνον ὡς ἀφορμὴ ἐπισπένσεως τοῦ ἔργου τὸ ὁποῖον ἔπρεπε ὁπωσδήποτε νὰ γίνῃ διὰ ν' ἀποφευχθῇ ὁ ἀφανισμός.

Ὅρθως λοιπὸν ὁ **Τὸ καθήκον τῶν βιομηχάνων** Σύνδεσμος ἐντοπίζει τὸ ὄλον πρόβλημα εἰς τὸ θέμα τῆς μειώσεως τοῦ ἑλληνικοῦ κόστους, τῆς βελτιώσεως τῆς ποιότητος καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ τοῦ «ἔξευρωπαϊσμοῦ» τῆς παραγωγῆς μας.

Καὶ ναὶ μὲν ἀναμένει ἀπὸ τὸ Κράτος τὴν δημιουργίαν τῶν ἀντικειμενικῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος τῶν μελῶν του, φρονεῖ ὅμως ὅτι καὶ εἰς τοὺς Βιομηχάνους ἐναπόκειται ἡ ἀντιμετώπισις τῶν προβλημάτων τῶν ὁποίων ἡ λύσις ἐξαρτᾶται ἀπ' αὐτούς.

Δι' αὐτὸ καὶ ἐρωτᾷ ἐν προκειμένῳ «*τί αὐτοὶ εἶναι ἱκανοὶ νὰ πράξουν;*».

Μὲ τὰς θαρραλέας αὐτὰς ἀπόψεις τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων εἴμεθα σύμφωνοι.

Εἰς ἄλλο τεύχος τοῦ Περιοδικοῦ μας, ἀναφερόμενοι εἰς τὸ θέμα τῆς Κ. Ε. Α. ἐτονίσσαμεν ὅτι δὲν μᾶς διαφεύγουν αἱ ἀντικειμενικαὶ προϋποθέσεις τῆς ἐξελίξεως τῆς Βιομηχανίας μας, μερικαὶ ἐκ τῶν ὁποίων μάλιστα εὐρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὰς δυνατότητας καὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ Κράτους μας.

Ἐξ ἄλλου ἔντονον εἶναι αἱ πρὸς τὴν πλευρὰν τοῦ Κράτους προσπάθειαι τῶν Συλλογικῶν μας ὀργάνων

διὰ τὴν, ἐντὸς τῶν ὑφισταμένων δυνατοτήτων, δημιουργίαν τοῦ καταλλήλου κλίματος διὰ τὴν οργανικὴν ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγικῆς μας δραστηριότητος (ἐκπόνησις βιομηχανικοῦ προγράμματος, χάραξις κρατικῆς βιομηχανικῆς πολιτικῆς, ἴδρυσις Ἰνστιτούτων Ἐρευνῶν καὶ Μελετῶν, ἀναδιοργάνωσις καὶ ἐκσυγχρονισμός τῆς Μέσης καὶ Ἀνωτάτης Τεχνικῆς μας Παιδείας κλπ.).

Ὅλα, ὅμως, αὐτὰ μᾶς παρέχουν τὸ δικαίωμα νὰ τονίσωμεν ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν Βιομηχάνων μας ἐπιβάλλεται ἡ προσπάθεια διὰ τὴν ἐπὶ ὀρθολογικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν βάσεων ὀργάνωσιν τῆς Βιομηχανίας μας, διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ τεχνικὴν ἀνδρωσιν αὐτῆς, διὰ τὴν σύνδεσιν τῆς μετὰ τὴν τεχνολογικὴν ἐξέλιξιν τῶν βιομηχανικῶς προηγμένων Χωρῶν, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἰδιωτικῆς ἐφηρμοσμένης ἐρεῦνης καὶ διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς, τὸσον ἀπαραιτήτου διὰ τὴν τεχνικὴν μας ἄνοδον, ἐρευνητικῆς παραδόσεως κ.ο.κ.

Αὐτὰ ὅμως προϋποθέτουν τὴν στήριξιν τῆς Βιομηχανίας μας ἐπὶ τῶν Τεχνικῶν, τὴν πληρεστέραν ἐπιστημονικὴν στελέχωσιν τῶν μεγάλων καὶ μικρῶν βιομηχανικῶν μονάδων, τὴν λογικὴν ἀποτίμησιν τῆς προσφορᾶς τῶν Τεχνικῶν ἀναλόγως πρὸς τὰς ἠΐξη-μένας πνευματικᾶς τῶν ἀνάγκας (ἢ κάλυψιν τῶν ὁποίων, ἄλλως τε, θ' ἀποβῇ ὑπὲρ τῶν Βιομηχανιῶν) καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ τὴν ὑπαρξίν σώματος Ἐπιστημῶν - Τεχνικῶν ἠθικῶς ἀκαίου, διότι μετὰ ἐξαθλιωμένους Τεχνικοὺς δὲν ἐπιτυγχάνεται ἐπιστημονικὴ καὶ τεχνικὴ ἄνοδος τῆς Βιομηχανίας μας.

Αὐταί, ἐν ὀλίγοις, εἶναι αἱ ὑποκειμενικαὶ προϋποθέσεις τῆς ἀναπτύξεως τῆς Βιομηχανίας μας καὶ ἡ δημιουργία τῶν προϋποθέσεων αὐτῶν ἀποτελεῖ καθήκον τῶν Βιομηχάνων μας.

Εἰς ἄλλας σελίδας τοῦ Περιοδικοῦ μας δημοσιεύεται ἡ **Ἐνα Ὑπόμνημα** καὶ τῆς Ε.Ε. τοῦ Β' Π.Χ.Σ. πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Βιομηχανίας Κον Παλαγγούραν ὁ ὁποῖος ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του τὸ Συνεδριὸν μας.

Εἰς τὸ ὑπόμνημα αὐτὸ ἀναφέρονται τὰ συμπεράσματα εἰς τὰ ὁποῖα κατέληξε τὸ Συνεδριὸν μας εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν θέσιν τῶν Χημικῶν καὶ τῆς Χημείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας εἰδικῶς καὶ εἰς τὴν Βιομηχανίαν γενικώτερον.

Φρονοῦμεν ὅτι παρουσιάζει ἐνδιαφέρον ἢ ἀνάγνωσις τοῦ ὑπομνήματος αὐτοῦ, διότι πιστεύομεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας μαζί μετὰ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου (ἀμφότερα δὲ κατ' εὐτυχῆ σύμπτωσιν εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην καθοδήγησιν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ) θὰ ἔπρεπε ν' ἀποτελοῦν διὰ τοὺς Χημικοὺς ὅ,τι τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας διὰ τοὺς Γεωπόνους, τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας διὰ τοὺς Ἱατροὺς, τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων διὰ τοὺς Μηχανικοὺς κ.ο.κ.

Δυστυχῶς ὅμως καὶ ἡ στελέχωσις τῶν Ὑψηροῦν τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας διὰ Χημικῶν εἶναι

ἀνεπαρκῆς καὶ αἱ σχέσεις τοῦ ὡς ἄνω Ὑπουργείου μετὰ τῶν Χημικῶν τῆς Βιομηχανίας εἶναι σχεδὸν ἀνύπαρκτοι.

Δι' αὐτὸ προτείνεται διὰ τοῦ Ὑπομνήματος ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ἐκ Χημικῶν Προσωπικοῦ τῆς Ἐπιθεωρήσεως Βιομηχανίας, τῆς Ὑπηρεσίας Βιομηχανικῆς Οἰκονομίας καὶ ἄλλων Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου διὰ σημαντικοῦ ἀριθμοῦ Χημικῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν συστηματικὴν παρακολούθησιν καὶ καθοδήγησιν τῆς παραγωγικῆς μας δραστηριότητος, ἐφ' ὅσον σημαντικὸν μέρος αὐτῆς εἶναι κατανεμημένον εἰς μικρὰς βιομηχανικὰς καὶ βιοτεχνικὰς μονάδας.

Ἡ ἀντιοικονομικὴ αὕτη διασπορὰ τῆς Ἡ ἔρευνα παραγωγικῆς μας δραστηριότητος ἐπιβάλλει ὅπως (τουλάχιστον διὰ τὴν μικρὰν βιομηχανίαν καὶ τὴν βιοτεχνίαν) ἡ ἔρευνα λειτουργῇ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

Δι' αὐτὸ καὶ εἰς τὸ ὡς ἄνω Ὑπόμνημα ἀναφέρεται ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὅτι πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ ἡ ἰδιωτικὴ βιομηχανικὴ ἔρευνα διὰ δασμολογικῶν ἀπαλλαγῶν κλπ., ἐκτὸς τοῦ ὅτι πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ εἰς τὸ ἔργον τῆς ἡ Διευθύνσεις Γεωχημικῶν Ἐρευνῶν τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, πρέπει πρὸ παντὸς νὰ ἰδρυθοῦν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας συνεταιρικὰ ἰδρύματα ἐρεῦνης καλύπτοντα τὰς ἐρευνητικὰς ἀνάγκας ὁμοειδῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὰς ὁποίας ἡ δυνατότης ἰδιωτικῆς ἐρεῦνης εἶναι περιορισμένη ἢ ἀνύπαρκτος.

Ὑπενθυμίζομεν ὅτι ἀνάλογοι ἀπόψεις εἶχον διατυπωθῆ καὶ εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» ἐξ ἀφορμῆς τοῦ Α' Πανελληνίου Βιοτεχνικοῦ Συνεδρίου.

Τέλος διὰ τοῦ Ὑπομνήματος προτείνεται ὁ ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας συντονισμὸς τῆς δραστηριότητος ὅλων τῶν ὑπαρχόντων ἢ ἰδρυθησομένων ἰδρυμάτων ἐφαρμοσμένης ἐν γένει ἐρεῦνης.

Φρονοῦμεν δέ, ὅτι ὅπως ἀπέδειξεν ἡ μέχρι τοῦδε πείρα μας, εἶναι ἀπαραίτητος ὁ συντονισμὸς αὐτὸς.

Ὅμοιως διὰ τοῦ αὐτοῦ Ὑπομνήματος προτείνεται ἡ **Καταστατικὸς χάρτης** πομνήματος προτείνεται ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας συστηματικὴ παρακολούθησις τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ν. 3518 (περὶ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως Χημικῶν εἰς Βιομηχανίας) δεδομένου ὅτι ὁ Νόμος αὐτὸς ἐκτὸς τοῦ κοινωνικοῦ περιεχομένου του ἔχει καὶ (πρὸ παντὸς) ἐθνικοοικονομικὸν περιεχόμενον.

Ὅπως προτείνεται ἐπίσης καὶ ἡ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν Ὑπουργείων Βιομηχανίας καὶ Ἐμπορίου λειτουργία τῶν Ἰδιωτικῶν Χημικῶν καὶ τῶν Οἰνολογικῶν Ἐργαστηρίων καὶ ἡ ἐντεῦθεν ἠθικὴ καὶ ὕλική περιφρούρησις τῶν ἐλευθέρων χημικῶν ἐπαγγελμάτων.

Προτείνεται τέλος ἡ ἀναδιοργάνωσις τῆς Ε.Ε.Χ. καὶ ἡ λειτουργία αὐτῆς κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὴν ἀνταπόκρισιν τῆς συλλογικῆς μας προσπάθειας εἰς τὰς ἠδὲξήμενας σήμερον ἀπαιτήσεις τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ Κράτους ἔναντι ἡμῶν.

Φρονοῦμεν ὅτι κυροῦμενα νομοθετικῶς τὰ τρία ὡς ἄνω προτεινόμενα μέτρα θ' ἀποτελέσουν τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῆς ἐργασίας τῶν Χημικῶν ἐν

Ἑλλάδι. Πιστεύομεν δὲ ὅτι ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας καθηγητῆς κ. Ἀσκητόπουλος (εἰς τὸν ὁποῖον ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀνέθεσε τὴν μελέτην τῶν ἐπὶ μέρους θεμάτων) συντόμως θὰ καταλήξῃ (συνεργαζόμενος μὲ τὴν Ε.Ε. τοῦ Β' Π.Χ.Σ.) εἰς συγκεκριμένας εἰσηγήσεις πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἀπασχολούντων τὸν Χημικὸν Κόσμον τῆς Ἑλλάδος θεμάτων ἐπ' ὠφελεία καὶ τοῦ κλάδου καὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Κι' ἐπειδὴ προηγουμένως ἔγινε **Τὸ Ὑδροβιολογικὸν Ἰνστιτούτον** λόγος περὶ Ἰδρυμάτων Ἐρεῦνης, ἀναφέρομεν ὅτι τὸ Ὑδροβιολογικὸν Ἰνστιτούτον ἀπειλεῖται μὲ ἔξωσιν, δεδομένου ὅτι κατεδαφίζεται ἡ «Ἐπαυλὶς Σκουλούδη» εἰς τὴν ὁποίαν στεγάζεται.

Μαζὶ του κινδυνεύει καὶ τὸ Ἐργαστήριον Ἀλιευτικῶν Ἐρευνῶν τῆς Δ]σεως Ἀλιείας τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, τὸ ὁποῖον στεγάζεται εἰς τὸ αὐτὸ οἶκημα.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ Ὑδροβιολογικὸν Ἰνστιτούτον εὐρίσκεται σήμερον ἐν διαλύσει.

Νομίζομεν δὲ ὅτι κάποιος (ἴσως τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας) πρέπει νὰ σώσῃ τὸ Ἰδρυμα αὐτό, τὸ ὁποῖον ἐξ ἀρχῆς ἠτύχησεν, ἐνῶ θὰ ἠδύνατο νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ ἐναλίου πλοῦτου μας.

Ἐκ τῶν δημοσιευμάτων τοῦ **Ἡ Ὁργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ** κί' ἐμεῖς ζομεν τὴν δύσκολον μὲν ἀλλ' ἱκανοποιητικὴν πορείαν τῆς ὁργανώσεως τοῦ 30οῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας. Ἡ Ὁργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ αὐτοῦ μὴ φειδομένη κόπων καὶ χρόνου, κατέβαλε καὶ καταβάλλει κάθε προσπάθειαν διὰ τὴν καλύτεραν ἐμφάνισιν τοῦ Συνεδρίου, τὸ ὁποῖον ἐλπίζομεν ὅτι θ' ἀποτελέσῃ σταθμὸν εἰς τὰ χρονικὰ τοῦ Κλάδου μας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας. Ἐξυπακούεται δὲ ὅτι καὶ κατὰ τὸ ἐναπομένον μικρὸν χρονικὸν διάστημα μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Συνεδρίου θὰ ἐνταθοῦν αἱ προσπάθειαι τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του.

Φρονοῦμεν ὅμως, ὅτι ὅλοι μας (ἐφ' ὅσον ὅλοι πιστεύομεν εἰς τὴν ἀπήχησιν τὴν ὁποίαν θὰ ἔχῃ τὸ Συνέδριον τοῦτο) πρέπει προθύμως νὰ συμβάλωμεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν του, ἐγγραφόμενοι μέλη του καὶ μετέχοντες ἐνεργῶς τῶν πνευματικῶν καὶ κοινωνικῶν ἐκδηλώσεών του.

Τὸ Τ.Ε.Α.Χ. (κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας) διέθεσε τὸ ποσὸν τῶν 20 χιλ. δραχμῶν πρὸς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ 30οῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας.

Εἶναι πράγματι συγκινητικὸν τὸ ὅτι τὸ Τ.Ε.Α.Χ. πάντοτε ἐστάθη εἰς τὸ πλευρὸν τῆς Ἐνώσεως καὶ πάντοτε τὴν ἐβοήθησεν εἰς τὰς προσπάθειάς της.

Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ κατὰ τὴν ἐφετεινὴν τρυγητικὴν περιόδον, οἱ συνάδελφοι, οἱ διατηροῦντες οἰνολογικὰ ἐργαστήρια θὰ προσλάβουν ὡς βοηθοὺς τῶν ἐργαστηρίων τῶν Χημικῶν ἐκ τῶν ἀνέρ-

γων. Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου (ἐκτὸς τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν ἀνέργων συναδέλφων) καὶ τὰ ἐργαστήριά των θὰ ἐξυπηρετηθοῦν καλύτερον καὶ οἱ ἴδιοι θὰ ὠφελήθουν ἐπαγγελματικῶς.

Διὰ τὴν Βιβλιοθήκην Ὁ κ. Νικόλαος Μ. Καμπανάκης διέθεσεν εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἐνώσεως τὰ ἐπιστημονικὰ βιβλία τῆς βιβλιοθήκης τοῦ πατρὸς του καὶ ἀειμνήστου συναδέλφου μας Μ. Καμπανάκη, εἰς μνήμην Του. Γ.Ρ.

Ἐπόμνημα τῆς Ε. Ε. τοῦ Β' Π.Χ.Σ. πρὸς τὸ Ἐπιθεώριον Βιομηχανίας

Ἐπὶ τῆς Ε. Ε. τοῦ Β' Π. Χ. Σ. καὶ τοῦ Α. Σ. τῆς Ε. Ε. Χ. ἐπεβλήθη εἰς τὸν Ἐπιθεώριον Βιομηχανίας κ. Παπαληγόρου τὸ κάτωθι ἐπόμνημα, τὸ περιεχόμενον τοῦ ὁποῖου ἀνεπτύχθη εἰς τὸν κ. Ἐπιθεώριον καὶ προφορικῶς.

Κε Ἐπιθεώριε,

Κατὰ τὸ Β' Πανελλήνιον Χημικὸν Συνέδριον τὸ συνελθὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ τὸ ὁποῖον ἐτιμήσατε διὰ τῆς παρουσίας Σας (διακηρύξαντες διὰ μίαν ἀκόμη φοράν τὴν πίστιν Σας πρὸς τοὺς Τεχνικούς), συνζητήθη, ὡς ἦτο φυσικόν, καὶ τὸ θέμα τῶν σχέσεων τῶν Χημικῶν πρὸς τὴν Βιομηχανίαν ἀφ' ἑνὸς καὶ πρὸς τὸ Ἐπιθεώριον Βιομηχανίας ἀφ' ἑτέρου.

Ἡ Ε.Ε. τοῦ Β' Π.Χ.Σ. ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλῃ εὐσεβάτως ὑπὸ τὴν κρίσιν Σας τὰς ἀκολούθους διαπιστώσεις τοῦ Συνεδρίου μας ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος, μετὰ τὴν βεβαιότητα ὅτι αὐτὰ θέλουσι τύχει τῆς προσοχῆς Σας.

I. Ἡ Ἐπιθεώρησις Βιομηχανίας κλπ.

Ἡ σχετικῶς νέα Ἑλληνικὴ Βιομηχανία ἔχει ἀνάγκην συνεχοῦς παρακολούθησεως καὶ καθοδηγήσεως ἀπὸ μέρους τοῦ Κράτους διὰ νὰ δύναται νὰ συντονίζῃ τὴν ἐξέλιξίν της πρὸς τὴν ἐξέλιξιν τῆς Βιομηχανίας ἔστω καὶ τῶν μέχρι πρὸ τοῦ πολέμου βιομηχανικῶς καθυστερημένων χωρῶν.

Ἡ ἀνάγκη αὕτη τῆς συνεχοῦς ἀπὸ μέρους τοῦ Κράτους παρακολούθησεως τῆς Βιομηχανίας μας καθίσταται περισσότερον αἰσθητὴ ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς Βιομηχανικῆς μας δραστηριότητος κατανέμεται εἰς μικρὰς βιομηχανικὰς μονάδας, πολλαὶ τῶν ὁποίων ἐγγίζουσιν τὰ ὅρια τῶν Βιοτεχνιῶν.

Συνεπῶς ἡ Κρατικὴ καθοδήγησις ὄλων αὐτῶν τῶν μικρῶν Βιομηχανικῶν μονάδων καὶ ἡ συνεργασία μετὰ τῶν Χημικῶν των, ὅταν διαθέτουν τοιούτους, ἐπὶ θεμάτων ἀναφερομένων ἐν γένει εἰς τὴν αὔξησιν τῆς Βιομηχανικῆς των ἀποδόσεως καὶ εἰς τὴν μείωσιν τοῦ Βιομηχανικοῦ των κόστους (ὅπως π.χ. ἡ λειτουργία τῶν ἐγκαταστάσεων, ἡ συντήρησις καὶ ὁ καθαρισμὸς τῶν λεβήτων, ἡ χρῆσις τῶν κωστίμων καὶ λιπαντικῶν, ἡ χρῆσις τῶν κυριῶν καὶ βοηθητικῶν πρώτων ὑλῶν, ἡ ἀξιοποίησις τῶν ὑποπροϊόντων καὶ ἀπορριμάτων κλπ., διὰ νὰ περιορισθῶμεν εἰς μερικὰ μόνον παραδείγματα), πρέπει ν' ἀποτελῇ ἓνα ἀπὸ τοὺς πρωταρχικοὺς στόχους τῆς Βιομηχανικῆς μας πολιτικῆς.

Ἐξ ἄλλου τὰ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀνησυχητικῶς αὐξηθέντα ἐργατικὰ ἀτυχήματα, αἱ ἐπαγγελματικαὶ νόσοι κλπ. εἶναι θέματα ἐμπέτοντα καὶ εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Βιομηχανικῆς μας πολιτικῆς, ἐφ' ὅσον αὐτὰ σημαίνουν φθοράν, τόσον τοῦ Βιομηχανικοῦ μας ἐξοπλισμοῦ ὅσον καὶ τοῦ ἐργασιακοῦ μας δυναμικοῦ (πολυτίμων δηλαδὴ ἐθνικοοικονομικῶν κεφαλαίων) καὶ συνεπάγονται δαπάνας ἀποκαταστάσεως των.

Δι' αὐτὸ, ἀνεξαρτήτως τῆς υπάρξεως τῆς Τεχνικῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας (ἣτις ἀποτελεῖ περισσότερον ἐκδήλωσιν τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους μας), ἐντατικὸς ὀφείλει νὰ εἶναι ὁ ἐκ μέρους τοῦ Ἐπιθεωριῶντος Ἐπιθεωριῶντος Βιομηχανίας τῆς ὁμωνύμου Διεύθυνσεως τοῦ Ἐπιθεωριῶντος Ἐπιθεωριῶντος.

Εἶναι ὁμοῦ φανερόν ὅτι δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς σκοποὺς δὲν ἐπαρκοῦν οἱ ὀλιγάριθμοι χημικοὶ οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν Ἐπιθεωρήσιν Βιομηχανίας τῆς ὁμωνύμου Διεύθυνσεως τοῦ Ἐπιθεωριῶντος Ἐπιθεωριῶντος.

Κατὰ τοὺς μετριοτέρους ὑπολογισμοὺς ἀπαιτοῦνται 12 εἰσέτι χημικοὶ διὰ τὴν Ἐπιθεωρήσιν Βιομηχανίας (καθὼς καὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν Βιομηχανικῆς Οἰκονομίας) εἰς τρόπον ὅστε νὰ δύναται εὐχερῶς τὸ Ἐπιθεωριῶντος Ἐπιθεωριῶντος νὰ καθιστᾷ αἰσθητὴν τὴν παρουσίαν του εἰς ὅλα τὰ κέντρα τῶν περιοχῶν εἰς τὰ ὁποῖα ἐμφανίζεται ἀξιόλογος Βιομηχανικὴ πυκνότης ὅπως εἶναι αἱ Ἀθήναι, ὁ Πειραιεὺς, ἡ Ἐλευσίς, τὸ Λαύριον, ἡ Θεσσαλονίκη, ὁ Βόλος, αἱ Πάτραι, τὰ Χανιά, τὸ Ἡράκλειον κλπ.

II. Ἄλλαι ὑπηρεσίαι τοῦ Ἐπιθεωριῶντος.

Εἰς μίαν χώραν ὡς ἡ Ἑλλάς, μετὰ πλούσιον ὑπέδαφος, ἀλλὰ, δυστυχῶς, μετὰ περιορισμένην, πρὸς τὸ παρόν, μεταλλουργικὴν Βιομηχανίαν, ἐντατικὴ ὀφείλει νὰ εἶναι ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ἡ παρακολούθησις τῶν μεταλλευτικῶν ἐργασιῶν καὶ τοῦ ἐξαγωγικοῦ Ἐμπορίου τῶν μεταλλευμάτων μας.

Δι' αὐτὸ καὶ θεωρεῖται ὡς ἀνεπαρκῆς ὁ ἀριθμὸς τῶν 2 ἐν συνόλῳ Χημικῶν τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μεταλλείων (δημοσίων καὶ ιδιωτικῶν) τοῦ Ἐπιθεωριῶντος Ἐπιθεωριῶντος. Ἐξ ἄλλου ἐντύπως προξενεῖ ἡ πλήρης ἀπουσία Χημικῶν ἀπὸ σημαντικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἐπιθεωριῶντος Ἐπιθεωριῶντος τῶν ὁποίων καὶ μόνον ὁ τίτλος ὁ ἀπετέλει ἐπαρκῆ δικαιολογίαν τοῦ ἀντιθέτου, ὡς εἶναι ἡ Διεύθυνσις Καυσίμων (ἡ ὁποία θὰ ἔπρεπε νὰ ἦτο ἀνεξάρτητος καὶ ὄχι νὰ ὑπάγεται εἰς τὴν Γ' Διεύθυνσιν Μηχανολογίας), ἡ Διεύθυνσις Ἀλυκῶν κλπ.

Τέλος, λόγῳ τῆς συνεχῶς αὐξανομένης σημασίας τῆς τεχνικῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως διὰ τὸν οἰκονομικὸν μας βίον καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἐπιγούσης ἀνάγκης καθολικῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ βασικοῦ τούτου θέματος, φρονοῦμεν ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἀπαραίτητος θὰ ἦτο ἡ πρὸς τὸν κλάδον Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ἐπιθεωριῶντος Ἐπιθεωριῶντος βοήθεια καὶ τῶν Χημικῶν ὡς φορέων μιᾶς ἀπὸ τὰς θεμελιώδεις θετικὰς ἐπιστήμας.

III. Ἡ Διεύθυνσις Γεωχημικῶν Ἐρευνῶν.

Ὡς γνωστὸν ἡ Διεύθυνσις Γεωχημικῶν Ἐρευνῶν τοῦ Ἐπιθεωριῶντος Βιομηχανίας διὰ τῆς ἀθορύβου ἐργασίας της συνέβαλε τὰ μέγιστα μέχρι σήμερον ὄχι μόνον διὰ τὴν ὀρθολογικὴν ὀργάνωσιν τῆς Τουριστικῆς μας πολιτικῆς (διὰ τῆς συστηματικῆς μελέτης τῶν θερμομεταλλικῶν πη-

γών τῆς χώρας) ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μελέτην τοῦ ὑπογείου μας πλούτου δι' ἐνδιαφεροσῶν ἀναζητήσεων καὶ ἐρευνῶν (ὅπως π. χ. ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν Βωξιτῶν κλπ.) καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ.

Ὅμοιως ἡ Διεύθυνσις Γεωχημικῶν Ἐρευνῶν καλύπτει τὰς ἀναλυτικὰς ἀνάγκας τῶν ὑπολοίπων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἑμετέρου Ὑπουργείου (ὡς τῶν Δίσεων Βιομηχανίας, Ἀλιείας, Ἀλυκῶν, τῆς Ἐπιθεωρήσεως Μεταλλείων κλπ.) καθὼς καὶ τὰς ἀναλυτικὰς ἀνάγκας τοῦ εἰς τὸ Ὑπ. Συντονισμοῦ ὑπαγομένου «Ἰνστιτούτου Γεωλογίας καὶ ἐρευνῶν ὑπεδάφους» (ἐφ' ὅσον τοῦτο παρὸν τὸ παρὸν δὲν διαθέτει, ὅπως θὰ ἔπρεπε, ἴδιον ἀναλυτικὸν ἐργαστήριον), ὡς καὶ πολλῶν ἄλλων ὑπηρεσιῶν.

Εἶναι ὁμως καταφανὴς ἡ ἀριθμητικὴ ἀνεπάρκεια τοῦ ἐκ 3 ἐν συνόλῳ Χημικῶν προσωπικοῦ τῆς, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ἐνώπιόν τῆς πρὸς ἐπιτέλεσιν ἔργου, τοῦ ὁποίου τὸ μέγεθος καὶ τὸ εἶδος ἐπιβάλλουν τὴν πρόσληψιν 5 εἰσέτι Χημικῶν.

Ὅμοιως ἐπιβάλλεται ὁ πλήρης τεχνικὸς ἐξοπλισμὸς τῆς ὡς ἄνω Δίσεως διὰ τοῦ ἐφοδιασμοῦ τοῦ ἐργαστηρίου τῆς διὰ τῶν ἀναγκαίων ὀργάνων καὶ μηχανημάτων, καθὼς καὶ ἡ ἐξασφάλισις ἐπαρκοῦς χώρου, διότι ἡ ὑφιστάμενη ἀνεπάρκεια χώρου δυσχεραίνει τὰς ἐργασίας τῆς, μειώνει τὴν ἀπόδοσίν τῆς καὶ πρὸ παντὸς ἀναστέλλει τὴν δυνατότητα ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματός τῆς.

Διότι τὸ Ἰδρυτικὸν διάταγμα τῆς Δίσεως Γεωχημικῶν Ἐρευνῶν προβλέπει τὴν παράλληλον λειτουργίαν καὶ τμήματος Χημικῆς Τεχνολογίας διὰ τὴν χημικὴν τεχνολογικὴν ἔρευναν τῶν ἐν γένει ὀρυκτῶν πρώτων ὑλῶν, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀξιοποιήσεως αὐτῶν εἰς Βιομηχανικοὺς ἢ Βιοτεχνικοὺς σκοποὺς.

Ὡς γνωστὸν αἱ Ἑλληνικαὶ Βιομηχανίαι, σχεδὸν ἐν τῷ συνόλῳ των, μὴ διαθέτουσαι ἐργαστήρια ἐρευνῶν, ἐργάζονται συνήθως μὲ ὀδηγὸν τὴν ἐμπειρίαν. Εἶναι συνεπῶς καταφανὴς ἡ οἰκονομικὴ σημασία ἐνός ἐιδικοῦ Τεχνολογικοῦ ἐργαστηρίου ἀποβλέποντος εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ὀρυκτῶν πρώτων ὑλῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, τόσον ἐκεῖνων αἰτινες ἀποτελοῦν ἀντικείμενον βιομηχανικοῦ ἐνδιαφερόντος, ὅσον καὶ ἐκεῖνων αἰτινες δύνανται ν' ἀποτελέσουν τοιοῦτον ἐνῶ νῦν θεωροῦνται ὡς ἄχρηστοι.

Ἐνα τοιοῦτον ἐργαστήριον δύνανται νὰ συμβάλῃ πολυλαπῶς εἰς τὴν προώθησιν πολλῶν Ἑλληνικῶν Βιομηχανιῶν (ὡς π.χ. δομικῶν πλίνθων, κεραμουργίας, ἀγγειοπλαστικῆς, εἰδῶν πορσελάνης, τσιμεντοποιίας, ὑαλοουργίας κλπ. διὰ νὰ περιορισθῶμεν εἰς μερικὰ μόνον παραδείγματα) διὰ τῆς συστηματικῆς μελέτης καὶ ἐπιλύσεως τῶν ἀπασχολούντων αὐτὰς προβλημάτων.

IV. Ἰδρύματα Ἐφηρμοσμένης Ἐρεῦνης.

Εἶναι πράγματι λυπηρὸν ὅτι τὸ Ὑπ. Βιομηχανίας δὲν διαθέτει εἰδικὰ τεχνολογικὰ ἐργαστήρια διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐπιστημονικῶν ἀναγκῶν ἔστω καὶ μιᾶς κατηγορίας ὁμοειδῶν ἐπιχειρήσεων, ἐφ' ὅσον αἱ δυνατότητες ἰδιωτικῆς ἐρεῦνης διὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς Βιομηχανίας μας εἶναι περιορισμέναι ἢ ἀνύπαρκτοι.

Εἰς ὅλας τὰς τεχνικῶς προηγμένας χώρας (ἀνεξαρτήτως τῶν ἄλλης μορφῆς ἐρευνητικῶν ἰδρυμάτων) λειτουργοῦν καὶ συνεταιρικὰ κέντρα ἐρευνῶν καλύπτοντα τὰς ἐρευνητικὰς ἀνάγκας ὁμοειδῶν ἐπιχειρήσεων (π.χ. λιπαρῶν οὐσιῶν, ἀπορρυπαντικῶν, ρητινικῶν προϊόντων, ὑφαν-

τουργικῶν ὑλῶν κλπ.), ἐξικνούμενα δὲ μέχρι καὶ τῆς ἐκπαίδευσως εἰδικευμένου προσωπικοῦ.

Τὰ ἐρευνητικὰ αὐτὰ κέντρα χρηματοδοτοῦνται ἐν μέρει ἀπὸ τοὺς παραγωγοὺς πρώτων ὑλῶν, ἐν μέρει ἀπὸ τοὺς βιομηχάνους ἐπεξεργασίας αὐτῶν καὶ ἐν μέρει ἀπὸ τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον συνήθως ἐξασφαλίζει τὴν στέγασιν των καὶ τὸν ἐργαστηριακὸν των ἐξοπλισμὸν.

Ἐφ' ὅσον ἡ ἐφηρμοσμένη ἔρευνα ἀποτελεῖ ζωτικὴν ἀνάγκην καὶ διὰ τὴν χώραν μας (ὡς ὑποκειμενικὴν προϋπόθεσιν τῆς Βιομηχανικῆς μας ἀνάδοι) ἐπιβάλλεται ἡ ἐπὶ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἑμετέρου Ὑπουργείου ὀργάνωσις ἐρευνητικῶν ἐργαστηρίων διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐρευνητικῶν ἀναγκῶν τῶν ἀντιστοίχων κλάδων τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας.

Τὰ συλλογικὰ ὄργανα τῶν οἰκονομικῶν παραγόντων τῆς χώρας (Σύνδεσμος Ἑλλήνων Βιομηχάνων, Ἐμποροβιομηχανικὰ Ἐπιμελητήρια κλπ.) δύνανται νὰ συμβάλουν τουλάχιστον εἰς τὴν στέγασιν τῶν ὡς ἄνω ἐρευνητικῶν ἐργαστηρίων. Ἀλλὰ καὶ αἱ ἐκπολιτιστικαὶ σχέσεις τῆς χώρας μας, οἱ Διεθνεῖς Ὀργανισμοὶ Βοηθείας τῶν ὑπαναπτύκτων Χωρῶν κλπ. εἶναι βέβαιοι ὅτι θὰ συμβάλουν τουλάχιστον εἰς τὸν ἐργαστηριακὸν καὶ τεχνικὸν ἐξοπλισμὸν αὐτῶν, ὅπως συνέβη κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθὸν διὰ πολλὰ ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα ἐργαστήρια.

Τέλος τὰς δαπάνας ἐπιστημονικῆς τῶν ἐπανδρώσεως ὡς καὶ τὰ τρέχοντα ἐργαστηριακὰ ἔξοδα ὀφείλουν ν' ἀντιμετωπίζουσι αἱ ὀφελούμεναι βιομηχανίαι καὶ αἱ Συνεταιρισμέναι τάξεις τῶν παραγωγῶν πρώτων ὑλῶν. Μικρὰ ἄλλωστε ἐπιβάρυνσις τῶν ἀντιστοίχων εἰδῶν πρὸς κάλυψιν τῶν οἰκονομικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐρευνητικῶν αὐτῶν πυρήνων, θ' ἀπεδεικνύετο ὡς ἡ πλέον παραγωγικὴ (καὶ κατ' οὐσίαν προσωρινή) ἐπιβάρυνσις, ἐφ' ὅσον θὰ συνέβαλλε εἰς τὴν αὔξησιν τῆς συναγωνιστικῆς ἰκανότητος τῆς Βιομηχανίας μας καὶ τελικῶς θ' ἀπέβαινε εἰς ὄφελος, τόσον τῶν παραγωγῶν πρώτων ὑλῶν, ὅσον καὶ τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ.

Οὕτω θ' ἀναπτυχθῇ καὶ εἰς τὴν χώραν μας ἡ τόσον ἀπαραίτητος διὰ τὴν βιομηχανικὴν μας ἀνάδοι ἐρευνητικὴ παράδοσις καὶ θὰ ἐνθαρρυνθῇ καὶ ἡ ἰδιωτικὴ ἔρευνα ἐντὸς αὐτῶν τῶν ἰδίων Βιομηχανιῶν.

V. Συντονιστικὸν Ὄργανον

Πρὸ παντὸς ὁμως ἐπιβάλλεται ὅπως ὅλα τὰ ὑπάρχοντα καὶ ἰδρυθῆσόμενα ἐργαστήρια Γεωργικῆς, Βιομηχανικῆς καὶ πάσης ἄλλης ἐρεῦνης (ἀνεξαρτήτως τῆς διοικητικῆς ἐξαρτήσεως αὐτῶν) ὑπαχθῶν ὑπὸ ἓνα κεντρικὸν κατευθυντικὸν καὶ συντονιστικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἂς ὀνομάσωμεν Ἐθνικὸν Συμβούλιον Ἐρευνῶν. Τὸ μέτρον τοῦτο θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν στενὴν συνεργασίαν αὐτῶν καὶ τὸν συντονισμὸν τῆς δραστηριότητός των καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν πλήρη ἀξιοποίησιν τῶν ἐρευνητικῶν μας δυνατοτήτων. Τὸ Ἐθνικὸν αὐτὸ Συμβούλιον Ἐρευνῶν θὰ ἐνημερώνῃ τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῆς ἀκολουθητέας ἐρευνητικῆς μας πολιτικῆς καὶ θὰ διατυπώσῃ (ἢ θὰ ἀναθεωρῇ) τὸ ἐθνικὸν πρόγραμμα ἐρευνῶν διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ πλούτου μας, βάσει τῶν ἐρευνητικῶν μας δυνατοτήτων καὶ πρὸ παντὸς βάσει τῶν τεχνικῶν μας δυνατοτήτων ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐρεῦνης. Θὰ σχεδιάξῃ δηλαδὴ τὰ πλαίσια ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ διατυπῶνται τὰ ἐπὶ μέρους προγράμματα ἐρεῦνης τῶν ἀντιστοίχων ἐρευνητικῶν ἰδρυμάτων, ἐξασφαλιζομένου, οὕτω,

του συντονισμού της δραστηριότητος αὐτῶν.

Ὅμοιως τὸ ὡς ἄνω συμβούλιον πρέπει νὰ φροντίζει διὰ τὴν ὀρθολογικὴν πολιτικὴν μας ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν ὑποτροφιῶν βάσει τῶν ὑφισταμένων ἐθνικῶν ἀναγκῶν καὶ τοῦ ἀντιστοίχου προγράμματος ἐρεῦνης καὶ ἐν γένει διὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατόν καλυτέραν χρησιμοποίησιν τῆς τεχνικῆς βοήθειάς τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ τῶν Διεθνῶν Ὁργανισμῶν.

Ὅτῳ π.χ., δεδομένου ὅτι λειτουργοῦν σήμερον εἰδικὰ τμήματα τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ ἄλλων Διεθνῶν Ὁργανισμῶν διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν πληροφοριῶν, εἶναι δυνατὴ ἡ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ὁργάνωσις ὑπηρεσίας διὰ τὴν συλλογὴν καὶ παροχὴν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν πληροφοριῶν πρὸς τὰς βιομηχανίας μας ἐπὶ τῶν ἀπασχολούντων αὐτὰς προβλημάτων, βάσει τῆς βιομηχανικῆς πείρας τῶν τεχνικῶς προηγμένων χωρῶν.

Ὅπως, ἄλλωστε, εἶναι δυνατὴ καὶ ἡ ὀργάνωσις Δανειστικῆς Ἐπιστημονικῆς καὶ Τεχνικῆς Βιβλιοθήκης (ἀπαραιτήτου διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν τῆς βιομηχανίας μας διὰ τῆς σχετικῆς βιβλιογραφίας) ἣτις θὰ συγκεντρῶν τ' ἀποσπασθέντα ὑπὸ Διεθνῶν ἢ ξένων ἐθνικῶν ὀργανισμῶν Ἐπιστημονικὰ καὶ Τεχνικὰ Βιβλία καὶ περιοδικά, τὰ ὅποια σήμερον κατανέμονται εἰς διαφόρους ἀποδέκτας παραμένοντα σχεδὸν ἀναξιοποίητα.

Γενικῶς δὲ τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον Ἐρευνῶν πρέπει νὰ ὑποδεικνύη καὶ, ὡς ἂν δύναται, νὰ λαμβάνη πᾶν μέτρον εὐνοοῦν τὴν ἄνοδον τῆς ἐπιστημονικῆς στάθμης τῆς Βιομηχανίας μας (ὅπως εἶναι π.χ. ἡ χορήγησις εἰδικῶν φορολογικῶν καὶ δασμολογικῶν ἀπαλλαγῶν πρὸς τὰς βιομηχανίας διὰ τὰ ἔξοδα ἐξοπλισμοῦ τῶν ἰδιωτικῶν ἐργαστηρίων ἐρεῦνης κλπ.).

VI. Τὸ πιστωτικόν.

Μὲ τὸ θέμα τῆς Βιομηχανικῆς μας ἀναπτύξεως στενῶς συνδέεται καὶ τὸ ὀξύτατον πρόβλημα τῆς πιστοδοτήσεως τῆς Βιομηχανίας μας.

Δυστυχῶς ὅμως τὰ πιστωτικὰ μας ἰδρύματα καὶ γενικῶς οἱ ὀργανισμοὶ χρηματοδοτήσεως στεροῦνται τεχνικῶν ἐπιτελειῶν εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τουλάχιστον τὴν Βιομηχανικὴν πίστιν.

Αἱ ἐξακριβώσεις καὶ γνωματεύσεις ἐπὶ τῶν Βιομηχανιῶν, ἡ ἐποπτεία καὶ ὁ ἐλεγχος αὐτῶν καὶ γενικῶς ἡ παρακολούθησις τῶν ἐνεργούντων μόνον ὑπὸ διοικητικῶν καὶ λογιστικῶν ὑπαλλήλων τῶν Τραπεζῶν, μὲ τὰς ἀναλόγους συνεπειὰς ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ μας βίου.

Ἀποτελεῖ, συνεπῶς, ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τῶν βασικῶν μας Τραπεζῶν καὶ ὀργανισμῶν χρηματοδοτήσεως ἢ συγγρότησις τεχνικῶν συνεργείων (εἰς τὰ ὅποια ἐξυπακούεται ἡ σοβαρὰ συμμετοχὴ Χημικῶν μὲ βιομηχανικὴν πείραν) διὰ τὴν ὀρθολογικὴν πιστοδότησιν τῆς βιομηχανίας μας καὶ διὰ τὴν σχετικὴν παρακολούθησιν αὐτῆς.

VII. Ὁ Ν. 3518.

Ὅμοιως μὲ τὸ θέμα τῆς ἀνόδου τῆς ἐπιστημονικῆς στάθμης τῆς Βιομηχανίας μας συνδέεται καὶ ὁ ἐθνικοοικονομικῆς σημασίας Νόμος 3518.

Διὰ τοῦ ν. 3518 καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ διαταγμάτων ὑποχρεοῦται σημαντικὸς ἀριθμὸς Βιομηχανιῶν εἰς πρόσληψιν Χημικοῦ διὰ τὴν ὑπεύθυνον ἐποπτεῖαν καὶ τε-

χνικὴν διεύθυνσιν τῶν ἐργασιῶν των. Διὰ τῶν νομοθετημάτων αὐτῶν προστατεύεται ἡ ὑγεία, ἡ ἀκεραιότης ἢ ἡ ζωὴ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου ἀπὸ κινδύνους ἐκρήξεως, ἀναφλέξεως, μολύνσεως ἢ δηλητηρίασεως, λόγῳ κακῆς ἢ ἀντιεπιστημονικῆς χρήσεως, ἐπεξεργασίας ἢ ἀποθηκεύσεως χημικῶν οὐσιῶν ἢ παρασκευῆς βιομηχανικῶν προϊόντων. Πέραν ὅμως αὐτῶν εἶναι σαφές ὅτι τὰ ἐν λόγῳ νομοθετήματα ἔχουν εὐρύτερον ἐθνικοοικονομικὸν περιεχόμενον, ὡς ἀποβλέποντα κατ' οὐσίαν εἰς τὴν ἐπὶ ἐπιστημονικῶν καὶ ὀρθολογικῶν βάσεων ὀργάνωσιν τῆς Βιομηχανίας μας.

Τὰ νομοθετήματα αὐτὰ (ψηφισθέντα κατὰ καιροῦς, κατόπιν προτάσεων τῶν ἐκάστοτε ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν) συνέβαλον εἰς τὸ νὰ εὕρῃ ὁ κλάδος τῶν Χημικῶν κατὰ τὰ πρῶτα του ἐν Ἑλλάδι βήματα εὐρῆ καὶ ἀντάξιον πεδίου ἐφαρμογῆς τῶν γνώσεών του καὶ συνεπῶς συνέβαλον εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἀνδρωσιν τῆς Βιομηχανίας μας. Διότι οἱ Χημικοὶ διὰ τῆς δημιουργικῆς τῶν δραστηριότητος καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν δεδομένων τῆς Ἐπιστήμης, ἀνύψωσαν τὴν ἐπιστημονικὴν στάθμην τῆς Βιομηχανίας μας, καταστάντες οἱ ἀγαπητοὶ καὶ ἀναντικατάστατοι βοηθοί, σύμβουλοι καὶ συνεργάται τῶν Βιομηχανιῶν μας.

Δυστυχῶς ὅμως, παρ' ὅλ' αὐτὰ, σημαντικὸς εἶναι ἀκόμη εἰς τὴν χώραν μας ὁ ἀριθμὸς τῶν Βιομηχανιῶν οἱ ὅποιοι συνεχίζουν τὴν «μεταπρατικὴν» παραδοσιν καὶ στηρίζουν τὴν ἐπιβίωσιν τῆς Βιομηχανίας των ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν συνδυασμῶν καὶ ἐπὶ τῆς δασμολογικῆς προστασίας.

Κατὰ τὴν σημερινήν, ὅμως, ἐποχὴν τῆς ταχυτάτης ἐξελίξεως τῆς χημικῆς Ἐπιστήμης καὶ τῶν τεχνικῶν δυνατοτήτων, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μένωμεν ἀδιάφοροι ἐνώπιον τῆς ὀρηκτικῆς πορείας τῶν ἄλλων χωρῶν πρὸς τὴν τεχνικὴν των ἀρτίωσιν.

Διὰ νὰ ζήσωμεν εἰμῶτα ὑποχρεωμένοι νὰ συντονίζωμεν, κατὰ τὸ δυνατόν, τὰ βήματά μας πρὸς τὴν διεθνῶς παρατηρουμένην ταχυτάτην ἐξέλιξιν. Ἐπιτακτικῆ, ὅθεν, εἶναι ἡ ἀνάγκη νὰ προαχθῇ ἡ βιομηχανία μας, βασιζομένη ἐπὶ τῆς σημερινῆς τεχνικῆς προόδου καὶ συνεπῶς καθοδηγούμενη ὑπὸ τῶν τεχνικῶν.

Δι' αὐτὸ καὶ ἡ Πολιτεία ὀφείλει νὰ προσέξῃ καὶ νὰ ἐπιβάλῃ τοὺς Χημικοὺς εἰς ὅλας τὰς ἐχούσας (ἄμεσον ἢ ἔμμεσον) σχέσιν πρὸς τὴν Χημειαν Βιομηχανίας καὶ γενικῶς εἰς ὅλας τὰς Βιομηχανίας τὰς ἀποβλεπούσας εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ πλούτου μας.

Διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ἐπιειγούσης αὐτῆς ἐθνικῆς ἀνάγκης δὲν ἐπαρκεῖ ὁ ν. 3518 ὡς ἔχει.

Βεβαίως διὰ τοῦ εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 265 Α]56 φύλλου Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως δημοσιευθέντος διατάγματος «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ νόμου 3518]28 κλπ.» (δραττόμεθα δὲ τῆς εὐκαιρίας νὰ διερμηνεύσωμεν τὴν πρὸς Ὑμᾶς ἀπεριόριστον ἐκτίμησιν τοῦ κλάδου μας διὰ τὰς ὑπὲρ τῶν Τεχνικῶν καὶ τῆς Τεχνικῆς προόδου τῆς χώρας προσπαθείας) ἐκαλύφθησαν σχεδὸν ἐν τῷ συνόλῳ των τόσον οἱ βιομηχανικοὶ κλάδοι, οἱ μὴ ὑφιστάμενοι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ψηφίσεως τοῦ ν. 3518 καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ διαταγμάτων, ὅσον καὶ ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ἢ ἐν τῷ μεταξύ ἐξέλιξιν τῶν μεθόδων των καὶ ἐν γένει τῆς τεχνικῆς των κατέστησαν ἀπαραίτητον τὴν παρουσίαν τοῦ Χημικοῦ. Πλὴν ὅμως ἡ μέχρι τοῦδε ἐκ τῆς προσπαθείας ἐφαρμογῆς τοῦ ν. 3518 κλπ. κτηθεῖσα πείρα, ἀπέδειξεν

ὅτι ὁ Νόμος οὗτος παρουσιάζει πολλές ἀδυναμίας καὶ διὰ τὰ κριτήρια τὰ ὁποῖα θέτει (καὶ τὰ ὁποῖα ἀπετέλεσαν τὴν βάσιν πολλῶν ἀμφισβητήσεων) καὶ διὰ τὴν μακρὰν διαδικασίαν τὴν ὁποῖαν ἀπαιτεῖ (καὶ ἡ ὁποῖα ἀποτελεῖ ἀφορμὴν συστηματικῆς κωλυσιεργείας) καὶ διότι δὲν ἐπιτυγχάνει ν' ἀποκλείσῃ τὴν εἰκονικὴν ἔναντι τοῦ Νόμου κάλυψιν τῶν ὑποχρέων εἰς πρόσληψιν Χημικοῦ Βιομηχανιῶν (διότι ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὑφίστανται καὶ τοιαῦται θλιβεραὶ περιπτώσεις ἐκθέτουςαι εἰς ἄδικον κριτικὴν τὴν τάξιν τῶν Χημικῶν) καὶ δι' ἄλλα πολλά.

Ἐξ ἄλλου ἐμφανίζει ἀντιμέτωπον τὴν τάξιν τῶν Χημικῶν πρὸς (μεμονωμένα, ἔστω) μέλη τῆς τάξεως τῶν Βιομηχανῶν, ἐνῶ ἀδιατάρακτοι πρέπει νὰ παραμένουν αἱ ἀγαθαὶ σχέσεις τῶν (ἐπὶ τῷ ἀυτῷ συνεργαζομένων) δύο ὡς ἄνω παραγωγικῶν τάξεων.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ πλημμελὴς ἐφαρμογὴ τοῦ ἐθνικοοικονομικῆς σημασίας ν. 3518 καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ διαταγμάτων, ἀποβαίνει εἰς βάρος καὶ τῆς Βιομηχανίας μας καὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Τὸ Β' Π.Χ.Σ. ἠσχολήθη, ὡς ἦτο φυσικόν, καὶ μὲ τὸ βασικῆς σημασίας θέμα τοῦτο, τὰ δὲ συμπεράσματα εἰς τὰ ὁποῖα κατέληξεν εἶναι τὰ ἀκόλουθα :

Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ θέματος τούτου ἐπιβάλλεται ἡ νομοθέτησις *ειδικῆς τεχνικῆς ἐπιτροπῆς*, ἣτις θὰ ἀποφαίνεται βάσει *οὐσιαστικῶν κριτηρίων* περὶ τῆς ὑποχρέωσης ἢ μὴ ἐκάστης Βιομηχανίας διὰ τὴν πρόσληψιν Χημικοῦ.

Δι' ὠρισμένας μόνον περιπτώσεις θὰ δύναται ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ ἐξαρτᾷ τὴν ἀπόφασίν της περὶ ὑποχρέωσης ἢ μὴ εἰς πρόσληψιν Χημικοῦ, ἀπὸ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀπασχολουμένων κεφαλαίων, τῆς ἀξίας τῶν μηχανολογικῶν ἐγκαταστάσεων, τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἀπασχολουμένου προσωπικοῦ, τῆς κινητηρίου δυνάμεως κλπ. ἐν συνδυασμῷ, ὅμως, πάντοτε πρὸς τὰς εἰδικὰς δι' ἕκαστον βιομηχανικὸν κλάδον συνθήκας.

Ὅμοιως ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ δύναται ν' ἀποφαίνεται καὶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀναγκαίων Χημικῶν, ὡσάκις ἡ ἔκτασις τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ ἡ διάρκειά της ἀνὰ 24ωρον λειτουργίας της καθιστοῦν ἀνεπίκτον τὴν ὑφ' ἐνὸς χημικοῦ ὑπεύθυνον παρακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τῆς.

Εἰς περίπτωσιν, τέλος, μὴ συμμορφώσεως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, θὰ δύναται αὕτη, κατόπιν σχετικῆς ὑποδείξεως τῆς ἐπαγγελματικῆς ὁργανώσεως τῶν Χημικῶν, νὰ τοποθετῇ τοιοῦτον παρὰ τῇ δυστροπούσῃ Βιομηχανίᾳ (ἣτις τοῦ λοιποῦ θὰ βαρύνεται μὲ τὴν μισθοδοσίαν του) ἐν ἐμμονῇ δὲ αὐτῆς νὰ προβαίῃ καὶ εἰς τὴν ἄρσιν τῆς ἀδείας λειτουργίας της.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη εἶναι δυνατὸν νὰ προεδρεύεται ὑπὸ Δικαστοῦ, κατὰ τὰ ὑπόλοιπα ὅμως μέλη της πρέπει ν' ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀρμοδίους τεχνικοὺς τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν (ὡς εἶναι π.χ. ἡ Ἐπιθεώρησις Βιομηχανίας τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, ἡ Τεχνικὴ Ἐπιθεώρησις τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας κλπ.) καθὼς καὶ ἀπὸ ἐν μέλος δι' ἑκατέραν τῶν ἐπαγγελματικῶν ὁργανώσεων τῶν Βιομηχανῶν καὶ Χημικῶν, εἰς τρόπον ὥστε εἰς τὰς δύο ὡς ἄνω ἀναφερομένας παραγωγικὰς τάξεις νὰ παρέχεται ἡ δυνατότης ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων.

Ἐκάστη τῶν δύο ὡς ἄνω ὁργανώσεων θὰ δύναται νὰ εἰσάγῃ πρὸς ἐξέτασιν (ἢ ἐπανεξέτασιν) παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ θέματα τῆς ἀρμοδιότητός της.

Εὐνόητον τυγχάνει ὅτι μία τῶν προϋποθέσεων τῆς χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας εἰς Βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις θὰ εἶναι ἡ προηγουμένη κρίσις τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ὑποχρεώσεως τῶν ἢ ὄχι εἰς πρόσληψιν Χημικοῦ καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης ὁργανώσεως ἐργαστηρίου καὶ τοῦ βαθμοῦ ἐξοπλισμοῦ αὐτοῦ.

Αἱ ὑπόχρεοι Βιομηχαναὶ θὰ ὀφείλουν νὰ υποβάλουν παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ δῆλωσιν προσλήψεως Χημικοῦ, μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ ἐπαγγελματικῆς του ταυτότητος ἢ ὁποῖα θὰ ἐκδίδεται ὑπὸ τῆς ἐπαγγελματικῆς ὁργανώσεως τῶν Χημικῶν, ἀνανευομένη κατ' ἔτος, καὶ ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν θὰ δύναται ὁ Χημικὸς νὰ ἐξασκῇ τὸ ἐπάγγελμά του. Ὁ δὲ ὑπεύθυνος Χημικὸς θὰ ὀφείλει νὰ υποβάλλῃ παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ δῆλωσιν περὶ τῆς ὁργανώσεως τοῦ ἀναγκαίου ἐργαστηρίου καὶ περὶ τοῦ βαθμοῦ ἐξοπλισμοῦ του.

Τέλος αἱ ἀποσχολοῦσαι Χημικοὺς Βιομηχαναὶ θὰ ὀφείλουν νὰ καθιστοῦν ἐνήμερον τὴν Ἐπιτροπὴν περὶ τούτου ὡς καὶ περὶ πάσης νέας προσλήψεως ἢ μεταβολῆς τοῦ προσώπου τοῦ Χημικοῦ.

Δι' αὐτὸ ἡ μὲν Ἐπιτροπὴ θὰ πρέπει νὰ τηρῇ Μητρώον Ἐπιχειρήσεων καὶ (ἐργαζομένων ἐν αὐταῖς) Χημικῶν, ἡ δὲ ἐπαγγελματικὴ ὁργάνωσις τῶν Χημικῶν θὰ ὑποχρεοῦται εἰς τήρησιν Μητρώου ἀπασχολήσεως ἐκάστου Χημικοῦ, καθ' ὅλον τὸ ἐπαγγελματικὸν του στάδιον.

Τὰ μέτρα ταῦτα κρίνονται σκόπιμα πρὸς ἀποφυγὴν καταστρατηγήσεων τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς, δεδομένου ὅτι, (ὡς ἐξυπακούεται), ἕκαστος ὑπεύθυνος Χημικὸς ὀφείλει νὰ διευθύνῃ κατ' ἀποκλειστικὴν ἀπασχόλησιν τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιχειρήσεως, χωρὶς νὰ δύναται νὰ κατέχῃ ἑτέραν ὄχι μόνον δημοσίαν ἀλλὰ καὶ ἰδιωτικὴν ἢ Νομικοῦ προσώπου Δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἔμμισθον θέσιν ἢ νὰ εἶναι ἐλευθεροεπαγγελματίας (συμπεριλαμβανομένου εἰς τὸν ὄρον αὐτὸν καὶ τοῦ Χημικοῦ ἰδιοκτητοῦ ἢ συνεταίρου τῆς ἐπιχειρήσεως).

Ὅμοιως ἐξυπακούεται ὅτι ὁ αὐτὸς Χημικὸς δὲν δύναται νὰ εἶναι ὑπεύθυνος 2 ἢ πλείονων ἐργοστασίων τῆς αὐτῆς ἐπιχειρήσεως, ἔστω καὶ ὁμοειδῶν ἢ ἀλληλοσυμπληρουμένων, ἔστω καὶ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει.

Ὅπως ἐξυπακούεται ἄλλωστε ὅτι θὰ ἐπιβάλλονται, λόγῳ ἀντιεπισημονικῆς συμπεριφορᾶς, κυρώσεις ὑπὸ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ τῶν Σωματείου εἰς τοὺς Χημικοὺς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ἤθελον νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς ὡς ἄνω διαγραφείσας ἀρχάς.

Τέλος ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ δύναται μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπαγγελματικῆς ὁργανώσεως τῶν Χημικῶν νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν διὰ λόγους ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ δι' ὠρισμένον χρόνον (δυνάμενον νὰ παραταθῇ) ὑπεύθυνον ἐποπτεῖαν καὶ τεχνικὴν διεύθυνσιν ἐπιχειρήσεως καὶ ὑπὸ ἄλλοδαποῦ Χημικοῦ ἀλλὰ πάντοτε ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς ἐξ ἀρχῆς τοποθετήσεως παρ' αὐτῷ καὶ Ἑλληνοῦ Χημικοῦ, μέλους τῆς ἐπαγγελματικῆς ὁργανώσεως τῶν Χημικῶν.

Αὐτὰ εἶναι τὰ συμπεράσματα τοῦ Β' Π.Χ.Σ. εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀπλούστευσιν τοῦ τρόπου, δι' οὗ τὸ Κράτος θὰ βοηθήσῃ τὰς Βιομηχανίας νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ ἐμπειρικὸν πνεῦμα ἐργασίας καὶ νὰ συγχρονισθοῦν ἐπ' ὠφέλειαν τοῦ Κοινωνικοῦ Συνόλου.

VIII. Μελέται καὶ Σχέδια Χημικῶν Βιομηχανικῶν Ἐγκαταστάσεων.

Κατὰ τὰς διαφόρους Βιομηχανικὰς ἐπεξεργασίας (καὶ

όχι μόνον τὰς ἐν στενῇ ἐννοίᾳ χημικὰς), λαμβάνουν χώραν «ἐν μεγάλῳ» διάφοροι χημικαὶ καὶ φυσικοχημικαὶ ἀντιδράσεις. Συνεπῶς, οἱ τύποι, αἱ διαστάσεις, ἡ διάταξις, αἱ λεπτομέρειαι ἐν γένει κλπ. τῶν χρησιμοποιουμένων συσκευῶν ἐντὸς τῶν ὁποίων λαμβάνουν χώραν αἱ Βιομηχανικαὶ αὐταὶ ἐπεξεργασίαι, πρέπει νὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰς διαφόρους φάσεις τῶν ἐπιτελουμένων ἀντιδράσεων, ἀπὸ τὰς συνθήκας ἐπιτελέσεως αὐτῶν (θέρμανσις ἢ ψύξις, πίεσις ἢ κενὸν κλπ.), ἀπὸ τὰς σταθερὰς τῶν χρησιμοποιουμένων κυρίων ἢ βοηθητικῶν πρώτων ὑλῶν καὶ τῶν παραγομένων προϊόντων, ἀπὸ τὴν μορφήν τῆς παρεχόμενης ἐνεργείας κλπ.

Ὅλ' αὐτὰ ἐπηρεάζουν ἀποφασιστικῶς τὴν ταχύτητα τῶν ἀντιδράσεων, τὸν χρόνον ἰσορροπίας κλπ. καὶ γενικῶς τὴν οἰκονομικὴν ἀπόδοσιν τῆς Βιομηχανίας.

Ἄλλὰ καὶ τὰ ὑλικά κατασκευῆς τῶν βιομηχανικῶν συσκευῶν ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐπιτελοῦνται αἱ διάφοροι βιομηχανικαὶ ἐπεξεργασίαι καὶ ἡ ἀντοχὴ αὐτῶν εἰς τὰς διαβρώσεις καὶ τὰς χημικὰς ἐπιδράσεις τὰς ὁποίας ὑφίστανται, ἐπηρεάζουν τὸν χρόνον ζωῆς τῶν συσκευῶν (ἀλλὰ καὶ τὴν καθαρότητα τῶν παραγομένων προϊόντων), τὸ μέγεθος τῶν καθυστερήσεων, τὰς δαπάνας συντηρήσεως, ἐπισκευῆς, ἀποκαταστάσεως κλπ. Ὡς εἶναι εὐνόητον τὰ ὡς ἄνω θέματα εἶναι τῆς ἀποκλειστικῆς ἀρμοδιότητος τῶν Χημικῶν τῆς Βιομηχανίας.

Πράγματι δὲ κατὰ τὴν ἴδρυσιν, ἐπέκτασιν, συμπλήρωσιν ἢ διαρρύθμισιν κλπ. Βιομηχανικῶν, οἱ Χημικοὶ τῆς Βιομηχανίας ἐκτελοῦν τοὺς θεωρητικοὺς ὑπολογισμοὺς, ἐκπονοῦν τὴν μελέτην, ἐπιβλέπουν τὴν ἐγκατάστασιν κλπ. τῶν βιομηχανικῶν συσκευῶν ἐντὸς τῶν ὁποίων λαμβάνουν χώραν αἱ βιομηχανικαὶ κατεργασίαι ὅπως ἄλλωστε οἱ Χημικοὶ τῆς Βιομηχανίας κατὰ κανόνα ἐπιβλέπουν τὴν λειτουργίαν καὶ συντήρησιν τῶν βιομηχανικῶν συσκευῶν καὶ τὴν ἐντὸς αὐτῶν ἐπιτέλεσιν τῶν βιομηχανικῶν κατεργασιῶν.

Συνεπῶς τόσον διὰ λόγους κοινωνικοὺς (ἀσφαλείας, προλήψεως ἀτυχημάτων κλπ.), ὅσον (καὶ πρὸ παντὸς) διὰ λόγους οἰκονομικοὺς κατὰ τὴν ἴδρυσιν, ἐπέκτασιν, συμπλήρωσιν, ἀνακαινίσιν ἢ διαρρύθμισιν τῶν σχετικῶν ἐγκαταστάσεων θὰ ἔπρεπεν ἀπαραιτήτως τὰ σχέδια αὐτῶν νὰ ἦσαν ὑπογεγραμμένα ὄχι μόνον ὑπὸ μηχανολόγου κλπ. ἀλλὰ καὶ ὑπὸ Χημικοῦ τῆς Βιομηχανίας.

Δυστυχῶς ὁ Νόμος 6422]34 περιορίζει τὴν ὑποχρέωσιν αὐτὴν εἰς τὰς ἐν στενωτάτῃ ἐννοίᾳ Χημικὰς ἐγκαταστάσεις (ἐξαιρεῖ δὲ καὶ τὰς χαρακτηριζομένας ὡς «ἀπλᾶς»), ἐπὶ πλέον δὲ προβαίνει καὶ εἰς μίαν ἀδικαιολόγητον καὶ ἀνεδαφικὴν διάκρισιν τῶν Χημικῶν, βάσει τῆς ἐκπαιδευτικῆς τῶν προελεύσεως καὶ οὐχὶ π.χ. βάσει τοῦ χρόνου τῆς βιομηχανικῆς τῶν ἀπασχολήσεως κλπ.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει σήμερον σχεδὸν τὸ σύνολον τῶν Βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων νομιμοποιεῖται διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς τῶν σχεδίων τῶν ὑπὸ μηχανολόγου κλπ.

Τοῦτο θὰ ἦτο ἴσως δικαιολογημένον ἐὰν ἡ Βιομηχανία μας περιορίζετο εἰς μίαν ἀπλὴν μηχανικὴν ἐπεξεργασίαν ἢ συσκευασίαν τῶν ἔξωθι σχεδὸν ἐτοιμῶν προϊόντων, πράγμα τὸ ὁποῖον (εὐτυχῶς διὰ τὴν ἐθνικὴν μας οἰκονομίαν) δὲν συμβαίνει σήμερον.

Δι' αὐτὸ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι λόγοι οἰκονομικοὶ καὶ κοινωνικοὶ ἐπιβάλλουν ὅπως κατὰ τὴν ἴδρυσιν, ἐπέκτασιν, συμπλήρωσιν, ἀνακαινίσιν ἢ διαρρύθμισιν ἐγκατα-

στάσεων ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐπιτελοῦνται βιομηχανικαὶ ἐπεξεργασίαι, ἢ μελέτη, ἢ ἐπιβλέψεις ἐκτελέσεως κλπ. ἐνεργοῦνται ὄχι μόνον ὑπὸ Μηχανολόγου κλπ. ἀλλὰ καὶ ὑπὸ Χημικοῦ τῆς Βιομηχανίας, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκπαιδευτικῆς του προελεύσεως.

ΙΧ. Τὰ Ἰδιωτικὰ Χημικὰ Ἐργαστήρια.

Ἄξιολόγους ὑπηρεσίας προσφέρουν καὶ ἀκόμη μεγαλύτερας δύνανται νὰ προσφέρουν πρὸς τὴν μικρὰν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον τὰ ἰδιωτικὰ Χημικὰ ἔργαστήρια.

Τὰ ἔργαστήρια αὐτὰ ἀναλαμβάνουν ἀναλύσεις καὶ γωματεύσεις ἐπὶ τροφίμων, εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, βιομηχανικῶν προϊόντων, ὀρυκτῶν, μεταλλευμάτων, ὑδάτων κλπ.

Ἀναλαμβάνουν ἐπίσης τὸν ἔλεγχον τῶν ὑπὸ τῆς μικρᾶς Βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας χρησιμοποιουμένων κυρίων καὶ βοηθητικῶν πρώτων ὑλῶν ἢ τῶν προϊόντων αὐτῶν εἰς διαφόρους φάσεις τῆς παραγωγῆς, τὴν ἐπίλυσιν μικρῶν προβλημάτων, σχετιζομένων μετὰ τὴν παραγωγήν καὶ ἀπασχολοῦν τὴν μικρὰν Βιομηχανίαν ἢ βιοτεχνίαν, ἐκτελοῦν μετρήσεις καὶ δοκιμὰς διὰ λογαριασμόν των, παρέχουν ἐπιστημονικὰς, τεχνικὰς καὶ βιβλιογραφικὰς πληροφορίας καὶ συμβουλὰς καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ δύνανται νὰ καταστοῦν πολῦτιμοι συνεργάται καὶ σύμβουλοι τοῦ καλοῦ βιοτέχνου καὶ ἐμπόρου, πρὸς μέγα ὄφελος τῆς Ἐθνικῆς μας οἰκονομίας.

Δυστυχῶς, ὅμως, τὰ ἰδιωτικὰ αὐτὰ Χημικὰ ἔργαστήρια (κι' εἶναι σήμερον ὑπὲρ τὰ 30 εἰς τὴν περιοχὴν Ἀθηνῶν - Πειραιῶς) στεροῦνται παντελῶς νομοθετικῆς προστασίας καὶ φυσικὰ καὶ δεοντολογίας, πράγμα τὸ ὁποῖον ἐμποδίζει τὴν ἀνάπτυξίν των, τὴν ἀρτίωσίν των καὶ τὴν ἀπὸ περιοπῆς λειτουργίαν των.

Εἶναι ἀναγκαῖον, Κε Ὑπουργέ, ὅπως ὑπὸ τὴν, κατ' εὐτυχίαν σύμπρασιν, διπλῆν ιδιότητά Σας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς τε Βιομηχανίας καὶ Ἐμπορίου, μεριμνήσητε νὰ παρέχεται Κρατικὴ ἀναγνώρισις εἰς τὰ ἔργαστήρια αὐτὰ, εἰς τρόπον ὅστε καὶ ἐνώπιον τῶν Κρατικῶν Ἀρχῶν (Δικαστηρίων, Ὁργανισμῶν, Ἰδρυμάτων κλπ.) νὰ ἔχουν ἐπίσημον ὑπόστασιν καὶ τὴν ἐθνικοοικονομικὴν των ἀποστολήν νὰ ἐκπληροῦν πληρέστερον.

Πρὸς τοῦτο δέον ὅπως ἡ λειτουργία τῶν ἐν λόγῳ ἔργαστηρίων τελῇ ὑπὸ τὸν διαρκῆ ἔλεγχον ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τῶν Ὑπουργείων Βιομηχανίας ἢ Ἐμπορίου (ἢ τοῦ Ἀνωτάτου Χημ. Συμβουλίου διὰ τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων του). Ν' ἀπαγορευεῖται δὲ ἡ λειτουργία τῶν ἔργαστηρίων ἐκείνων τὰ ὁποῖα δὲν πληροῦν τοὺς ἀπαραιτήτους ὄρους ἀπὸ ἀπόψεως χώρου, ἐργαστηριακοῦ ἐξοπλισμοῦ, βιβλιογραφικῆς ἐνημερώσεως κλπ. ὡς καὶ παντὸς ἔργαστηρίου τοῦ ὁποῖου ἡ λειτουργία δὲν τελεῖ ὑπὸ τὴν αὐτοπρόσωπον διεύθυνσιν τοῦ διατηροῦντος αὐτὸ Χημικοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ ὀφείλῃ νὰ μὴ διατηρῇ ἔτερον ἔργαστήριον καὶ νὰ μὴ κατέχῃ ἐτέραν ἔμμισθον θέσιν, ἀλλὰ κατ' ἀποκλειστικὴν ἀπασχόλησιν νὰ διευθύνῃ αὐτό.

Εἶναι βέβαιον, Κε Ὑπουργέ, ὅτι τὰ ἐν λόγῳ ἰδιωτικὰ Χημικὰ ἔργαστήρια τελοῦντα ὑπὸ Κρατικὸν ἔλεγχον καὶ συνεπῶς τυγχάνοντα Κρατικῆς ἀναγνώρισεως θὰ δυνηθοῦν πληρέστερον νὰ ἐκπληρώσουν τὴν ἀποστολήν των καὶ νὰ παράσχουν ἀξιολόγους ὑπηρεσίας πρὸς τὴν μικρὰν βιομηχανίαν, τὴν βιοτεχνίαν καὶ τὸ ἐμπόριον.

X. Τὰ Οἰνολογικὰ Ἐργαστήρια.

Ἀνάλογον εἶναι καὶ τὸ θέμα τῶν Εἰδικῶν Οἰνολογι-

κῶν ἐργαστηρίων: Τὰ Οἰνολογικὰ ἐργαστήρια (κι' εἶναι ὑπὲρ τὰ 200 εἰς ὅλην τὴν Χώραν) ἀναλαμβάνουν τὴν παρακολούθησιν τῆς ζυμώσεως καὶ οἰνοποιήσεως τῶν ὑπὸ τῶν ἐμπόρων ἢ παραγωγῶν ἐναποθηρευομένων γλευκῶν. Προβαίνουν εἰς τὴν Χημικὴν ἐξέτασιν τοῦ γλεύκους (καὶ βραδύτερον τοῦ οἴνου), παρακολουθοῦν τὴν ζύμωσιν καὶ οἰνοποίησιν αὐτοῦ, διαφωτίζοντα τοὺς ἐμπόρους καὶ παραγωγούς περὶ τῶν, κατὰ τὸ δυνατόν, καλύτερων συνθηκῶν, προσθέτουν τὰς ἀπαραίτητους καὶ ὑπὸ τοῦ Νόμου ἐπιτρεπομένας οἰνολογικὰς οὐσίας, φροντίζουσι, μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς καταναλώσεως, διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ οἴνου, τὴν διατήρησιν τῆς καλῆς του καταστάσεως ἢ τὴν βελτίωσιν αὐτῆς, καθὼς καὶ διὰ τὴν πρόληψιν ἢ ἐγκαιρον θεραπείαν ἀσθενειῶν ἢ ἄλλων ἀλλοιώσεων. Προσφέρουν δηλαδὴ σημαντικὰς ὑπηρεσίας πρὸς τοὺς ἐμπόρους καὶ παραγωγούς τῶν οἴνων καὶ συνεπῶς πρὸς τὴν ἐθνικὴν μας οἰκονομίαν. Ἀλλὰ καὶ τὰ ὡς ἄνω οἰνολογικὰ ἐργαστήρια στεροῦνται, σχεδόν, νομοθετικῆς προστασίας.

Τοῦτο διότι ὁ ν. 3501]25 περὶ ἐμπορίας οἴνου, ὁ ὁποῖος σημειωτέον ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ ὁ ὁποῖος πραγματεύεται καὶ περὶ αὐτῶν, παρουσιάζει σημαντικὰς ἀτελείας με ἀποτέλεσμα (μεταξὺ πολλῶν ἄλλων) πολλάκις πρόσωπα ἄσχετα πρὸς τὴν Χημικὴν ἐπιστήμην νὰ ἐξασκοῦν τὸ οἰνολογικὸν ἐπάγγελμα, καθ' ὃν τρόπον νομίζουσι, φθάνοντα ἐνίοτε καὶ μέχρι τῆς προσθήκης ἀπηγορευμένων ὑπὸ τοῦ νόμου οὐσιῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καταλήγει εἰς βάρος τῆς ποιότητος τοῦ οἴνου καὶ τῆς ὑγείας τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ.

Μία τοιαύτη κατάστασις δὲν εἶναι, βεβαίως, παραδεκτὴ. Ἀλλὰ φρονοῦμεν ὅτι δὲν εἶναι σύμφωνος οὔτε πρὸς τὸ συμφέρον τῶν παραγωγῶν καὶ ἐμπόρων, οὔτε καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ κλάδου μας καὶ ἢ ὑπὸ Χημικῶν ἀκόμη ἐξάσκησις τοῦ οἰνολογικοῦ ἐπαγγέλματος ἐποχιακῶς καὶ παρέρως.

Δι' αὐτὸ εἶναι ἀναγκαῖον ὅπως ἡ λειτουργία καὶ τῶν οἰνολογικῶν ἐργαστηρίων (πολλὰ τῶν ὁποίων ἄλλωστε συνυπάρχουν μετὰ τῶν Γενικῶν Χημικῶν Ἐργαστηρίων), τελεῖ ὑπὸ τὸν διαρκῆ ἔλεγχον ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τῶν Ὑπουργείων Ἐμπορίου ἢ Βιομηχανίας (ἢ τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου διὰ τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων του).

Ν' ἀπαγορευτεῖται δὲ ἡ λειτουργία ἐκείνων τὰ ὁποῖα δὲν πληροῦν τοὺς ἀπαραίτητους ὄρους ἀπὸ τῆς ἀπόψεως χώρου, τοῦ ἐργαστηριακοῦ ἐξοπλισμοῦ τοῦ ἀπαραίτητου διὰ τὴν λεπτομερῆ χημικὴν καὶ μικροσκοπικὴν ἐξέτασιν τοῦ οἴνου κλπ., ὡς καὶ παντὸς οἰνολογικοῦ ἐργαστηρίου τοῦ ὁποίου ἡ λειτουργία δὲν τέλει ὑπὸ τὴν αὐτοπρόσωπον καὶ καθ' ὄλον τὸ ἔτος διεύθυνσιν τοῦ διατηροῦντος αὐτὸ Χημικοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ ὀφείλῃ νὰ μὴ διατηρῆ ἕτερον οἰνολογικὸν ἐργαστήριον καὶ νὰ μὴ κατέχη ἐτέραν

ἔμμισθον θέσιν, ἀλλὰ κατ' ἀποκλειστικὴν ἀπασχόλησιν νὰ διευθύνῃ αὐτό.

Διὰ τῶν ὡς ἄνω μέτρων φρονοῦμεν ὅτι ἐξασφαλίζεται ὄχι μόνον ἡ πλήρης ἐξέτασις καὶ ἡ παρακολούθησις τῆς ζυμώσεως τῶν γλευκῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ μέχρι τῆς καταναλώσεως τῶν παρακολούθησις καὶ βελτίωσις τῆς καταστάσεως τῶν οἴνων καὶ ἐν γένει ἡ συντήρησις αὐτῶν καὶ ἡ πρόληψις ἢ ἐγκαιρος θεραπεία τῶν ἀσθενειῶν ἢ ἄλλων ἀλλοιώσεων.

Ἐπίσης διὰ τῶν μέτρων αὐτῶν ἐξασφαλίζεται ἡ συνελθὺς ἐπαφή τῶν ἐμπόρων καὶ παραγωγῶν οἴνου μετὰ τῶν καθ' ὄλον τὸ ἔτος λειτουργούντων οἰνολογικῶν ἐργαστηρίων, καθὼς καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω ἀρτίων ἐργαστηρίων συστηματικὴ μελέτη τῶν Ἑλληνικῶν Οἴνων καὶ τῶν συνθηκῶν βελτιώσεως αὐτῶν, πρὸς ὄφελος τῆς Ἐθνικῆς μας οἰκονομίας.

XI. Ἡ Ὁργάνωσις τῶν Χημικῶν.

Τέλος, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου μας συνεζητήθη καὶ τὸ θέμα τῆς ἀναδιαρθρώσεως τῆς ὀργαγώσεώς μας κατὰ τρόπον ὥστε νὰ δύναται ἡ συλλογικὴ μας προσπάθεια ν' ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς πρῆξιμὰς σήμερον ἀπαιτήσεις τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ Κράτους ἔναντι ἡμῶν.

Πράγματι, δεδομένου ὅτι ἡ Χημεία ἐπηρεάζει ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς μας, ἐπιτακτικὴν ὑποχρέωσιν τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν ἀποτελεῖ ἡ Συλλογικὴ προσπάθεια, τόσον διὰ τὴν διατύπωσιν ἐγκύρου καὶ ὑπευθύνου γνώμης ἐπὶ τῶν ἀπασχολούντων τὴν χώραν μας προβλημάτων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἄνοδον τοῦ μέσου ἐπιστημονικοῦ ἐπιπέδου αὐτῶν τῶν ἰδίων τῶν Χημικῶν.

Οἱ Ἕλληνες Χημικοὶ φρονοῦν ὅτι διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν αὐτῶν ἐπιβάλλεται ἡ ὑπαγωγή ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν Χημικῶν, ἀνεξαρτήτως προελεύσεως, ὑπὸ μίαν κατ' εἰδικότητα, ἐπιμελητηριακῆς συνθέσεως ὀργάνωσιν, τελοῦσαν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν Ὑπουργείων Βιομηχανίας καὶ Ἐμπορίου.

Ἡ Ε.Ε. τοῦ Β' Π.Χ.Σ. ἐπιφυλάσσει νὰ ὑποβάλῃ Ὑμῖν σχέδιον περιλαμβάνον τὰ τῆς διαρθρώσεως, λειτουργίας, οἰκονομικῶν βάθρων κλπ. τῆς Ἐπιμελητηριακῆς αὐτῆς Ὁργανώσεως τῶν Χημικῶν, ἐφ' ὅσον ἤθελε, κατ' ἀρχὴν, υἱοθετηθῆ παρ' Ὑμῶν ἢ ὁμοφώνως διατυπωθεῖσα κατὰ τὸ συνέδριον μας ἐπιθυμία αὐτῆ τοῦ Χημικοῦ Κόσμου, ἢ σύμφωνος ἄλλωστε πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον.

Αὐταῖ εἶναι, Κε Ὑπουργέ, αἱ διαπιστώσεις τοῦ Συνεδρίου μας εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς σχέσεις τῶν Χημικῶν πρὸς τὴν Βιομηχανίαν ἀφ' ἑνὸς καὶ πρὸς τὸ Ὑπ. Βιομηχανίας ἀφ' ἑτέρου.

Βέβαιοι ὅτι αἱ διαπιστώσεις μας αὐταὶ θὰ τύχουν τῆς προσοχῆς Σας, διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς.

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Β' Π. Χ. Σ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Συνέδρια

Ἡ Ἐκατονταετηρὶς τῆς Γαλλικῆς Χημικῆς Ἐταιρείας καὶ τὸ XVI Διεθνὲς Συνέδριον Καθαρᾶς καὶ Ἐφρημοσμένης Χημείας.— Τὴν 16ην Ἰουλίου ἐ.ε. ἐτελέσθη ἐν Παρισίοις εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς Σορβόννης, ὁ πανηγυρικὸς ἐορτασμός τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Γαλλικῆς Χημικῆς Ἐταιρείας 1857-1957, παρουσίᾳ τοῦ Προέδρου

τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ ἄλλων ἐπισήμων, ὡς καὶ ἀντιπροσωπειῶν τῶν ξένων καὶ Γαλλικῶν ἐπιστημονικῶν ἰδρυμάτων.

Μετὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Karrer, ἐκ μέρους τῶν ξένων ἀντιπροσώπων, ἐπεδόθησαν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Χημικῆς Ἐταιρείας κ. R. Delaby συγχαρητήρια ψηφίσματα καὶ ἐπιστολαὶ ξένων καὶ Γαλλικῶν Πανεπιστημίων καὶ Χημικῶν Ἐταιρειῶν.

Ἐκ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὁ Καθηγητής κ. Τρύφων Καραντάσης ἐπέδωσε συγχαρητήριο μύνημα ἔχον οὕτω :

L' Université d' Athènes s' associe avec empressement aux sentiments unanimes d' admiration vers la Société Chimique de France qui fête aujourd' lui le centième anniversaire de sa fondation.

Par ses présidents, Pasteur, Moissan, Berthelot, Dumas, Grignard, Sabatier, pour ne citer que les plus illustres de ses serviteurs, la Société Chimique de France acquit, dès ses premiers jours, une renommée Mondiale et a grandement servi au développement de la Chimie dans le Monde.

L' Université d' Athènes lui adresse ses chaleureuses félicitations pour l' oeuvre accomplie et exprime les voeux les meilleurs pour un avenir aussi fécond que son passé.

Athènes, le 10 Juillet 1957

Le Recteur de l' Université d' Athènes
Constantin Choremis

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Πρόεδρος κ. R. Delaby ὠμίλησε μὲ θέμα : «*Les cent ans d' histoire de la Société Chimique de France*». Ὁμίλησαν ἐπίσης μέλη τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως.

Τὴν 17ην Ἰουλίου ὁ καθηγητὴς Sir Cyril Hinshelwood τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὁξφόρδης, Βραβεῖον Nobel, Πρόεδρος τῆς Royal Society, ὠμίλησε μὲ θέμα : «*Reflexions sur la Cinétique*».

Τὴν 18ην Ἰουλίου ἐγένετο ἡ πανηγυρικὴ ἔναρξις τοῦ XVI Διεθνoῦς Συνεδρίου τῆς Καθαρᾶς καὶ Ἐφαρμοσμένης Χημείας — ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Secrétaire d' Etat à l' Energie, παρουσίᾳ πολλῶν ἐπισήμων ὡς καὶ συνέδρων 36 χωρῶν.

Τὴν Ἑλλάδα ἀντεπροσώπευσαν οἱ Καθηγηταὶ κ.κ. Τρ. Καραντάσης, Σπ. Γαλανὸς καὶ Α. Ζέρβας.

Αἱ γινόμεναι ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις διηρθήσαν εἰς τρία τμήματα : 1) *Φυσικοχημεία*, 2) *Ἀνόργανος Χημεία* καὶ 3) *Ὄργανικὴ Χημεία*.

Συνολικῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν γενομένων γενικῶν διαλέξεων καὶ ἐπιστημονικῶν ἀνακοινώσεων ἀνῆλθεν εἰς 900 περίπου.

Ἀπὸ τὰς γενικὰς διαλέξεις ἀναφέρονται μερικὰς :

1ον) Catalyse stéréospécifique et polymères stéréoisomériques. Préparation de fibres, matières plastiques et élastomères nouveaux, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Giulio Natta, Διευθυντοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Βιομηχανικῆς Χημείας εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον τοῦ Μιλάνου.

2ον) Recherches récentes sur éléments actinides, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Glenn T. Seaborg, τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Καλλιφορνίας (Berkeley).

3ον) Etudes sur les éliminations et substitutions transannulaires à l' aide d' isotopes, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Vladimir Prelog, τοῦ Πολυτεχνεῖου τῆς Ζυρίχης.

4ον) Grandes lignes de l' évolution de la chimie du bore au cours des dix dernières années, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Egon Wiberg, τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Ἀνοργάνου Χημείας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου.

5ον) Complexes et réactivités en chimie organo-metallique, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Georg Wittig, τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Αἰδελβέργης.

6ον) Théorie thermodynamique de la diffusion dans

les liquides, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Sybren de Groot, τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Leyde.

7ον) Etude de réactions rapides au moyen du spectromètre de masse, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Cyrius Ouellet, τοῦ Πανεπιστημίου Laval εἰς Québec.

8ον) Structure de quelques alcaloïdes du Delphinium, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Leo Marion, τοῦ National Research Council Ottawa.

Τὴν 24ην Ἰουλίου ἐγένετο συνεδρίασις τῆς λήξεως τοῦ Συνεδρίου, καθ' ἣν ὠμίλησεν ὁ Καθηγητὴς κ. Alexandre Terenine, τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν τῆς Μόσχας : Photoréactions électroniques des colorants organiques.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς διαλέξεως ἐγένετο κινηματογραφικὴ προβολή : «*Μερικοὶ διακεκομμένοι χημικοὶ τοῦ XXου αἰῶνος*», ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Alexandre Silverman, τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Pittsburg.

Τὴν 22αν Ἰουλίου παρετέθη τὸ δεῖπνον, τῆς Γαλλικῆς Χημικῆς Ἐταιρείας καὶ τοῦ XVIου Διεθνoῦς Συνεδρίου τῆς Καθαρᾶς καὶ Ἐφαρμοσμένης Χημείας, à l' Orangerie du Chateau de Versailles, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Γάλλου Ἐπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Περίπου 2000 σύνεδροι παρεκάθησαν εἰς τὸ δεῖπνον.

Τοῦτα μετὰ 100 κηρίων ἀνημμένων ὑποβασταζομένη ὑπὸ τεσσάρων ἀνδρῶν, φερόντων μεσαιωνικὴν στολήν, περιεφέρθη ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου εἰς τὸ ἄλλο τῆς αἰθούσης, διὰ μέσου τῶν συνδαιτημόνων. Μετὰ τὸ δεῖπνον, οἱ σύνεδροι μετέβησαν καὶ παρηκολούθησαν παράστασιν τῆς Γαλλικῆς Κωμωδίας ὡς καὶ τὰ jeux d' eau et Fête de Nuit. Ἡ ὀργάνωσις τοῦ δείπνου, ἡ νυκτερινὴ ἑορτὴ καὶ οἱ πολύχρωμοι ὑδάτινοι πίδακες ἦσαν κάτι τὸ φαντασμαγορικόν.

Ἐκτὸς τῶν πρωτοτύπων ἐπιστημονικῶν διαλέξεων καὶ ἀνακοινώσεων, ἐγένοντο διάφοροι περίπατοι μὲ μικρὰ πλοῖα εἰς τὸν Σηκουάνα καθὼς καὶ ἐπισκέψεις Μουσείων ὡς καὶ Θεατρικαὶ παραστάσεις.

Ἐλαβον χώραν ἐπίσης διάφοροι ἐκδρομαὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν Παρισίων πρὸς ἐπίσκεψιν διαφόρων ἀρχαιολογικῶν τόπων ὡς καὶ χημικῶν ἐργοστασίων.

Διὰ τὰς Κυρίας τῶν συνέδρων, ὑπῆρχεν εἰδικὴ ἐπιτροπὴ Γαλλίδων Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων, μελῶν τοῦ συνεδρίου, τῇ συνοδείᾳ τῶν ὁποίων παρέστησαν εἰς διαφόρους ἐπιδείξεις οἴκων καὶ συλλογῶν γυναικείας μόδας.

Γενικῶς, τόσον ὁ ἑορτασμὸς τῆς ἐκατονταετηρίδος τῆς Γαλλικῆς Χημικῆς Ἐταιρείας ὅσον καὶ αἱ ἐργασίαι τοῦ XVIου Διεθνoῦς Συνεδρίου τῆς Καθαρᾶς καὶ Ἐφαρμοσμένης Χημείας ἐστέφθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Οἱ Γάλλοι ἐφάνησαν ἀπαράμιλλοι ὡς ὀργανοταὶ καὶ ἀντάξει τῆς παρομιώδους γαλατικῆς εὐγενείας. T. K.

IVον Διεθνὲς Συνέδριον τῆς Διατροφῆς.—Ἀπὸ τῆς 26ης Ἰουλίου μέχρι καὶ τῆς 1ης Αὐγούστου τ.ἔ. συνήλθεν ἐν Παρισίοις καὶ ἐν ταῖς αἰθούσαις τῆς Φαρμακευτικῆς Σχολῆς τὸ 4ον διεθνὲς συνέδριον τῆς διατροφῆς.

Τὸ συνέδριον τοῦτο ὀργανώθη ὑπὸ τῆς Union International des Sciences de la Nutrition καὶ πρόεδρος αὐτοῦ ὑπῆρξεν ὁ E. F. Terroine, Professeur Honoraire à l' Université de Strassbourg. Directeur du Centre National de Coordination des Etudes et Recherches sur la Nutrition et l' Alimentation.

Αι έργασιαί τοῦ συνεδρίου εἶχον κατανεμηθῆ εἰς τὰ ἀκόλουθα τμήματα :

- Section I. Nutrition et Lactation
 » II. Nutrition et Reproduction
 » III. Nutrition et Peau
 » IV. Nutrition et Flore Digestive
 » V. Nutrition et Senescence
 » VI. Communications Diverses
- Sous-Section A. Problemes Nutritionnels Reginaux
 » » B. Aliments
 » » C. Substances Azotées
 » » D. Glucides
 » » E. Lipides
 » » F. Substances Minerales
 » » G. Vitamines
 » » H. Pathologie
 » » I. Divers

Εἰς τὰ ὡς ἄνω τμήματα τοῦ συνεδρίου ἀνεκοινώθησαν λίαν ἐνδιαφερόνσαι ἐργασιαί ἀφορῶσαι οὐχὶ μόνον εἰς τὴν σύστασιν καὶ εἰς τὴν περιεκτικότητα εἰς δραστικά συστατικά τῶν διαφόρων τροφίμων καὶ τὴν μεταβολὴν τούτων διὰ τῶν διαφόρων ἐπεξεργασιῶν τῶν τροφίμων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῶν εἰς τὰ διάφορα τρόφιμα ἐνυπαρχουσῶν θεραπευτικῶν ὑλῶν ἐπὶ τῶν διαφόρων καθ' ἕκαστα λειτουργιῶν τοῦ ὄργανισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ζώων.

Πλὴν τῶν πρωτοτύπων ἀνακοινώσεων διεξήχθησαν καὶ γενικωτέρας φύσεως ἐπιστημονικαὶ ὁμιλίαι ὑπὸ διαπραγμάτων ἐπιστημόνων διαφόρων χωρῶν.

Εἰς τοὺς συνέδρους τέλος παρεσχέθη περαιτέρω ἡ εὐκαιρία τῆς ἐπισκέψεως διαφόρων ἰδρυμάτων καὶ ἐγκαταστάσεων σχετικῶν πρὸς τὰ θέματα τοῦ συνεδρίου.

Εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο ἡ Ἑλλάς ἀντιπροσωπεύθη ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Χημείας τῶν Τροφίμων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν κ. Σ. Γαλανοῦ.

Δημ. Σ. Γαλανός

Διεθνὲς Συνέδριον ἐπὶ τῆς παθητικῆς καταστάσεως τῶν μετάλλων.—Ἡ Electrochemical Society, ἡ Bunsen Gesellschaft καὶ ἡ Faraday Society διοργάνωσαν ἀπὸ 2-7 Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. εἰς Darmstadt Γερμανίας διεθνὲς συνέδριον, μὲ θέμα τὴν παθητικὴν κατάστασιν τῶν μετάλλων.

Τοῦτο ἦτο τὸ πρῶτον, μετὰ τὸ ὑπὸ τῆς Faraday Society διοργανωθὲν τὸ 1914 διεθνὲς συνέδριον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Εἰς τὸ ἐν λόγῳ συνέδριον ἔλαβον μέρος ἀντιπρόσωποι πλείστων χωρῶν. Μελέται καὶ συζητήσεις ἐπὶ τῶν διαφόρων θεμάτων θὰ ἐκδοθοῦν εἰς ἰδιαίτερον τεύχος εἰς τὸ Zeitschrift für Elektrochemie.

Μέλη τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ συνεδρίου ἦσαν : Καθηγητὴς K. Bonhoeffer, ἀντιπροσωπεύων τὴν Bunsen Gesellschaft, Dr. H. Hoar, ἀντιπροσωπεύων τὴν Faraday Society καὶ καθηγητὴς H. Uhlig, ἀντιπροσωπεύων τὴν Electrochemical Society.

Ἀνηγγέλθησαν τὰ κάτωθι Συνέδρια.—Τῆς Γερμανικῆς Χημικῆς Ἑταιρείας εἰς Βερολίνον μεταξὺ 2-9 Ὀκτωβρίου 1957. Ἄνευ ὑποχρεώσεως αἰτήσεις συμμετοχῆς εἰς τὸ Συνέδριον δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ἀπευθύνουν

εἰς τὴν Gesellschaft Deutscher Chemiker, Frankfurt am Main, Karlstrasse 21, Haus der Chemie. Προσωρινὸν πρόγραμμα τοῦ Συνεδρίου διαθέτουν τὰ «Χημικὰ Χρονικά».

—Τῆς Electrochemical Society διὰ τὴν 6-10 Ὀκτωβρίου 1957 εἰς Buffalo, New York. Θὰ ἀνακοινωθοῦν ἐργασιαί ἀφορῶσαι εἰς τοὺς Συσσωρευτάς, τὴν Διάβρωσιν, τὴν Ἠλεκτροαπόθεσιν, τὰ Ἠλεκτρονικά καὶ Ἠμιαγωγούς, τὰ Ἠλεκτροοργανικά, τὰ Ἠλεκτροθερμικά καὶ τὴν Μεταλλουργίαν. Πλήρες πρόγραμμα τοῦ Συνεδρίου τούτου δημοσιεύεται εἰς τὸ τεύχος Αὐγούστου τοῦ Journal of the Electrochemical Society.

—Τοῦ ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ Corrosion Technology, ἐκδιδομένου ὑπὸ τῆς τεχνικῆς ομάδος τῆς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως Leonard Hill. Τὸ συνέδριον τοῦτο θὰ λάβῃ χώραν τὴν 15ην καὶ 16ην Ὀκτωβρίου 1957 εἰς τὸ Central Hall, Westminster τοῦ Λονδίνου καὶ θὰ περιλαμβάνῃ θέματα σχετικὰ μὲ τὴν Διάβρωσιν καὶ Ἐκθεσιν Διαβρώσεως.

Ἀνηγγέλθη ἐπίσης ἡ Ἐπιστημονικὴ Ἐκθεσις τῆς ACHEMA διὰ τὴν 31ην Μαΐου - 8 Ἰουνίου 1958, περιλαμβάνουσα Λιθετῆ ἐκθέματα Χημικῆς Μηχανολογίας.

Ἀνώτατα Ἐπιστημονικὰ Ἰδρύματα

Ἐναρξίς μαθημάτων τῆς Ὑγειονομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.—Ἡ Ὑγειονομικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν δέχεται πρὸς φοίτησιν πλὴν τῶν Ἰατρῶν κλπ., καὶ Χημικοὺς διὰ τὴν ἀπόκτησιν πτυχίου «Ὑγειονομικοῦ Χημικοῦ».

Οἱ φοιτοῦντες ὑποχρεοῦνται ἐξαπὸρ καθεμερινῆς παρακολούθησεως τῶν μαθημάτων, ἐργαστηρίων κλπ. ἐπὶ δύο ἐξάμηνα, διδασκομένων ἀπὸ Καθηγητὰς τῆς Ὑγειονομικῆς Σχολῆς, τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἄλλους εἰδικούς ἐπιστήμονας.

Τὰ διδασκόμενα μαθήματα εἶναι : 1) Μικροβιολογία καὶ Ὁρολογία, 2) Ἐπιδημιολογία καὶ Στατιστικὴ, 3) Ἐλονοσιολογία καὶ Νοσήματα τῶν Θερμῶν Χωρῶν, 4) Κοινωνικὴ Ὑγιεινὴ, 5) Ὑγειονομικὴ Μηχανικὴ καὶ 6) Ὑγιεινὴ τῆς Διατροφῆς καὶ Βιοχημείας. Ἐπίσης διδάσκονται Μετεωρολογία, Ἰατρικὴ Ζωολογία καὶ Παρασιτολογία. Τὰ ὡς ἄνω μαθήματα εἶναι κοινὰ διὰ τοὺς μαθητὰς Ἰατροὺς καὶ διὰ τοὺς μαθητὰς Χημικοὺς, πλὴν ὅμως οἱ διδάσκοντες προσαρμόζουν τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰς ἀσκήσεις, ἔχοντας ὑπ' ὄψει τὴν Πανεπιστημιακὴν Σχολὴν ἐξ ἧς προέρχονται οἱ σπουδασταί.

Οἱ ἀποφοιτοῦντες Χημικοὶ, λόγῳ τῶν εἰδικῶν γνώσεων ἃς ἀποκτῶσιν ἐν τῇ Σχολῇ, δύνανται νὰ διορισθῶσιν εἰς Κρατικὰς Ὑπηρεσίας, εἰς μεγάλας Ἐταιρείας καὶ εἰς εἰδικὰ ἐργαστήρια (ὡς π.χ. εἶναι ἡ Ὑγειονομικὴ Ἐπιθεώρησις τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, τοῦ I.K.A., αἱ διάφοροι ὑπηρεσίαι τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, αἱ ὑπηρεσίαι ὑδάτων τῶν μεγάλων πόλεων, αἱ βιομηχαναίαι τροφίμων κ. ἄ.). Τὰ μαθήματα ἔρχονται τὸ πρῶτον 15ήμερον τοῦ Ὀκτωβρίου. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἐκ τῶν Χημικῶν δύνανται νὰ φοιτήσωσι κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1957-1958.—Πληροφορίαι καὶ ἐγγραφαί εἰς τὴν Ὑγειονομικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν, τέρμα Ἀμπελοκίπων.

Τὸ ἀργυροῦν ἰωβηλαῖον τοῦ Adamson University.—Εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν τὸν προσφάτως τελεσθέντα ἔορ-

τασμών της 25ετηρίδος από της ίδρύσεως του «Adamson University» εν Μανίλα των Φιλιππίνων, γνωσθέντα ήμιν διά του υπ' αριθ. 5/1957 αναμνηστικού τεύχους του επισήμου περιοδικού του Πανεπιστημίου «The Adamson Chronicle». Κατά τον έορτασμόν απέδόθησαν τιμαί παρά της Πρυτανείας, των Καθηγητών, των άποφοίτων και φοιτητών του Πανεπιστημίου, παρισταμένου και του Προέδρου των Φιλιππίνων, εις τον Ίδρυτήν-Πρόεδρον αυτού Έλληνα Γεώργιον Α. Αδαμόπουλον, όντα εν ταυτῷ και Γενικόν Πρόξενον της Ελλάδος εις Φιλιππίνας, διά τας παντοειδεις ύπηρεσίας, τας όποιας ούτος προσέφερεν εις τό άνωτέρω Ίδρυμα από του 1932 μέχρι σήμεραν.

Δ. Μαρκέτος

Από τόν Διεθνή Χημικόν Τύπον

Διεθνές Γεωφυσικόν Έτος.— Η Έναρξις του Διεθνούς Γεωφυσικού Έτους άνηγγέλθη επισήμως υπό του παγκοσμίου τύπου την 1ην Ίουλίου τ.έ., με την προοπτικήν να καλύψη τοῦτο χρονικόν διάστημα έκ 18 μηνών, ήτοι μέχρι του τέλους του έτους 1958. Πρό τεσσάρων ετών άπεφασίσθη από 56 Έθνη, ν' άφιερωθῆ ἡ χρονική αὐτή περίοδος εις τας έκ των προτέρων, κατόπιν συμφωνίας, άποφασισθείσας προσπαθείας των ειδικών επιστημόνων, προς κοινήν αντιμετώπισιν παντός προβλήματος σχετικού με την γεωφυσικήν, ήτοι την φυσικήν της ύδρογείου. Έν τοιοῦτον γιγαντιαίον διεθνές έγχειρημα, με άποκλειστικῶς επιστημονικόν χαρακτήρα, κατέστη άναγκαίον λόγω του ότι, ἡ λύσις πολλών γεωφυσικῶν προβλημάτων έξαρτάται κατά πολὺ από παρατηρήσεις, αἱ όποιαι άπαιτοῦν να γίνον συγχρόνως από πολλά και διάφορα σημεία της Γῆς.

Τό Διεθνές Συμβούλιον Επιστημονικῶν Ένώσεων ειχε την θαυμασίαν ιδέαν να προτείνῃ και ν' άποφασίσῃ τελικῶς ταύτην την, οὔτως εἰπεῖν, συντονισμένην έξόρμησιν ειδικῶν επιστημόνων έξ όλων των χωρῶν με σκοπόν την ταυτόχρονον μελέτην όλων των φαινομένων, τὰ όποια λαμβάνουν χώραν επί της Γῆς, εις την Θάλασσαν και εις τόν Οὐρανόν και την έξιχνίασιν των μυστικῶν του πλανήτη μας. Προάγματι από τὰ τελικῶς συνεργασθέντα 56 Έθνη, προσεφέρθησαν προθύμως διά την κοινήν προσπάθειαν, τὰ επιστημονικά και τεχνικά μέσα, τὰ όποια διετίθεντο υπ' αὐτῶν. Οὔτω 20 000 επιστήμονες και 40 000 τεχνικοί έξ όλων των χωρῶν θὰ συνεργασθοῦν στενῶς και διά τόν σκοπόν αὐτόν θὰ διατεθοῦν άνω των 450 000 000 δολλαρίων, ένῶ συγχρόνως θὰ χρησιμοποιηθοῦν παντός εἶδους επιστημονικά μέσα από τους τεχνητούς δορυφόρους μέχρι των άπλουστέρων οργάνων.

Διά την επιτυχίαν του όλου τούτου μεγαλεπήβολου σχεδίου, κληθέντος Διεθνούς Γεωφυσικού Έτους, συνστήθη υπό του Δ.Σ.Ε.Ε., μία Εἰδική Έπιτροπή, ἡ όποία και ἡσχολήθη ἤδη επ' άρκετά έτη με την μελέτην και κατάστροφωσιν του όλου προγράμματος. Τό γενικόν πρόγραμμα δύναται να θεωρηθῆ ότι άποτελεῖται από τρία βασικά στάδια, ήτοι τό στάδιον της προετοιμασίας, τό στάδιον της κυρίως μελέτης των γεωφυσικῶν φαινομένων και τό τελικόν στάδιον της μελέτης των μελλόντων να γίνον παρατηρήσεων και της διατυπώσεως των έξ αὐτῶν τελικῶν συμπερασμάτων. Ἡδη τό προκαταρχικόν στάδιον έπερατώθη την 30ήν Ίουνίου 1957. Κατά τας συνεδριάσεις της Έπιτροπῆς, αἱ όποια έλαβον χώραν κατά

τά έτη 1953—1956, κατά σειράν εις τας πόλεις : Βρυξέλλας, Ρώμην, Βρυξέλλας και Βαρκελώνην, συνεζητήθησαν πολλὰ λεπτομέρειαι άπαραίτητοι διά την έναρξιν των μελετών. Από τὰ διάφορα θέματα τὰ άπασχολήσαντα τας συνεδριάσεις ἦσαν, ἡ ίδρυσις Σταθμῶν παρατηρήσεων και μελετών, ἡ χρησιμοποίησις των τελειότερων επιστημονικῶν οργάνων, ἡ εἰσαγωγή κώδικος προς εύχερεστέραν και ταχύτεραν συνεννόησιν των επιστημόνων κατά την διάρκειαν των παρατηρήσεων, ὁ καθορισμός των αντιπροσωπειῶν έξ εκάστης χώρας καθῶς και άλλα θέματα. Κατ' άρχήν υπό της Έπιτροπῆς άπεφασίσθη ότι τό Δ.Γ.Ε., από άπόψεως χρόνου έπρεπε να καλύψη μίαν περίοδον, κατά την όποιαν ἡ ἡλιακή δραστηριότης εύρίσκεται εις την μεγαλυτέραν της έντασιν και εἶναι γνωστόν ότι μία τοιαύτη περίοδος έπαναλαμβάνεται κάθε 11 έτη. Έν συνεχείᾳ ἡ Έπιτροπή προς πληρεστέραν και καλυτέραν μελέτην των φαινομένων, διήρесе την γήινην σφαῖραν εις ζώνας παρατηρήσεων εις τας όποιας και ίδρυσε πολλούς κυρίως και βοηθητικούς Σταθμούς παρατηρήσεων και μελετών, έφωδιασμένους με κατάλληλα όργανα. Μόνον εις την Άνταρκτικήν ζώνην λειτουργοῦν 57 Σταθμοί τοιαύτης φύσεως. Έχει ληφθῆ επίσης πρόνοια υπό της Έπιτροπῆς ὥστε κατά την διάρκειαν των 18 μηνῶν, να γίνον άγρυπνοι παρατηρήσεις και μελέται επί διαφόρων φυσικῶν φαινομένων, ὅπως π.χ. εἶναι τό βόρειον Σέλας της Πολιτικῆς νυκτός, αἱ ἡλιακαί εκρήξεις και τ' άποτελέσματα αὐτῶν κλπ.

Εἰδικῆ προσοχή έχει δοθῆ εις την χρησιμοποίησιν κατά τό Δ.Γ.Ε., πολλῶν ρουκετῶν και τεχνητῶν δορυφόρων. Ἡ σημαντικώτερα μάλιστα εκδήλωσις κατά τό χρονικόν τοῦτο διάστημα άναμένεται ότι θὰ εἶναι ἡ άναγγελθείσα ἤδη έξαπόλυσις του πρώτου τεχνητοῦ δορυφόρου. Εἶναι γνωστόν πόσον τό ζήτημα αὐτό άπησχόλησε και άπασχολεῖ έντατικῶς τους επιστήμονας και πόσον χρήσιμοι έλπίζεται ότι θ' άποβοῦν οἱ τεχνητοί δορυφόροι. Ἡδη αἱ Η.Π.Α. και ἡ Ρωσσία άνήγγειλον ότι εἶναι έτοιμοι να έξαπολύσουν άρκετούς τοιούτους δορυφόρους, οἱ όποιοι έλπίζεται ότι θὰ καταστῆ δυνατὸν να περιστραφοῦν περι την Γῆν άρκετάς ἡμέρας εις τροχίαν έλλειπτικὴν και με μίαν ταχύτητα περίπου 28 000 χιλιομέτρων την ὥραν. Ὑπολογίζεται δέ ότι θὰ φθάσουν οὔτοι εις ὕψος κατά μέσον ὄρον 500 χιλιομέτρων από της Γῆς (μέγιστον ὕψος 1300 και ελάχιστον 350 χιλ.), σημειον τό όποιον οὐδέποτε εφθασαν γήινα βλήματα.

Έλπίζεται έξ άλλου από τους ειδικούς ότι πολλά από τὰ κατευθυνόμενα βλήματα θὰ δυνηθοῦν να διαπεράσουν την στιβάδα ἴζοντος της ατμοσφαιρας. Κατόπιν τούτου θεωρεῖται βέβαιον ότι θὰ καταστῆ δυνατὸν να ληφθοῦν φωτογραφία του φάσματος του ἡλίου εις την περιοχὴν των υπεριωδῶν ακτίνων. Ἐπίσης έλπίζεται ότι θὰ γίνον απ' εὐθείας μετρήσεις του φορτίου της ιονοσφαιρας εις ἰόντα, έντός και μεταξὺ των στιβάδων ταύτης, επί πλέον δέ ακριβεῖς μετρήσεις της θερμοκρασίας, της πιέσεως, της πυκνότητος και γενικῶς της συστάσεως της ατμοσφαιρας εις μεγάλα ὕψη.

Τὰ άποτελέσματα των παρατηρήσεων του Δ.Γ.Ε., εἶναι άναγκαῖα διά την λύσιν πολλῶν γεωφυσικῶν προβλημάτων. Έν τούτοις κατά την πορείαν των εργασιῶν της Έπιτροπῆς εγεννήθη έν σοβαρόν πρόβλημα, τό της διατυπώσεως των συμπερασμάτων κατά τοιοῦτον τρόπον ὥστε

νά δύνανται νά είναι καταληπτά και από τους επιστήμονας άλλων ειδικοτήτων, οι οποίοι θα τὰ χρειασθούν πιθανώς διά τὰς μελέτας των. Ἐλήφθη ὁμως και διά τὸ ζήτημα αὐτὸ πρόνοια ὥστε τὰ πορίσματα, ἀφοῦ προηγουμένως ἀναλυθούν πλήρως ἀπὸ τοὺς γεωφυσικούς, νά δοθούν κατόπιν ὑπὸ μίαν κατὰ τὸ δυνατόν ὁμοίμορφον μορφήν. Ὑπολογίζεται πάντως ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη θ' ἀπαιτήσῃ μερικά ἔτη. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπεφασίσθη ἤδη ἡ ἴδρυσις τριῶν Κέντρων Δεδομένων τοῦ Ἀ.Γ.Ε., ἐκ τῶν ὁποίων ἐν θὰ ἰδρυθῆ εἰς τὰς Η.Π.Α., ἐν εἰς τὴν Ρωσσίαν και τὸ τρίτον εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην. Εἰς τὰ Κέντρα ταῦτα θὰ φυλάσσονται ἐπίσης και ἀντίγραφα τῶν δεδομένων τῶν παρατηρήσεων, ἰονογραφήματα, μαγνητογραφήματα κλπ., με ἄλλους δηλαδὴ λόγους θὰ φυλάσσεται εἰς τὸ μέλλον πᾶν πόρισμα ἐκ τοῦ Ἀ.Γ.Ε.

Τὸ στάδιον τῆς προετοιμασίας ἔληξεν ἤδη και μάλιστα μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας, ὡς ἀνήγγειλον οἱ ἀρμόδιοι τῆς Ἐπιτροπῆς, και τοῦτο διεπιστώθη ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας ἐβδομάδας τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, ἔγιναν πολλὰ δοκιμαστικά πειράματα εἰς τοὺς Σταθμοὺς παρατηρήσεων πρὸς ἔλεγχον τῆς καλῆς λειτουργίας τῶν ὀργάνων καθὼς ἐπίσης και διά τὴν ἐξακριβώσιν τοῦ καλοῦ χειρισμοῦ τούτων ἐκ μέρους τῶν ὑπευθύνων. Τώρα δὲ μετὴν ἔναρξιν τοῦ σταδίου τῶν συντονισμένων παρατηρήσεων και μελετῶν, ἐλπίζεται ὅτι τὰ πάντα θὰ λειτουργήσουν συμφώνως μετὸ πρόγραμμα. Θεωρεῖται ὡς ἐκ τούτου βέβαιον ὅτι τ' ἀποτελέσματα θὰ εἶναι σημαντικά και ὅτι ὅλη αὕτη ἡ προσπάθεια θ' ἀποβῆ χρήσιμος διά τὴν ἀνθρωπότητα. Ἴσως εἰς τὸ μέλλον μετὴν βοήθειαν τῶν μελετῶν τούτων θὰ εἶναι δυνατόν νά δοθούν ἀπαντήσεις εἰς ἐρωτήματα τὰ ὁποία ἀπασχολοῦν ἀγωνιωδῶς τὸν ἄνθρωπον, ὅπως π.χ. εἶναι ἡ δυνατότης προβλέψεως τῶν καιρικῶν συνθηκῶν, τῶν σεισμῶν, τῶν ἐπιδράσεων τῶν ἡλιακῶν ἐκρήξεων ἐπὶ τῆς Γῆς, τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ πραγματοποιησίου τῶν διαπλανητικῶν ταξειδίων κλπ.

Τὸ Ἀ.Γ.Ε. θεωρεῖται ὡς ἐν μεγάλο ἐπιστημονικὸν γεγονός. Ὡς εἶναι γνωστόν, και παλαιότερον κατὰ τὰ ἔτη 1882-3 και 1932-3 ἔλαβε χώραν παρομοία διεθνῆς συνεργασία με θαυμάσια ἀποτελέσματα, γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα Διεθνῆς Πολικὸν Ἔτος. Ἀλλὰ τὸ Ἀ.Γ.Ε. δὲν συγκρίνεται με κανὲν γεγονὸς παρομοίας φύσεως και τοῦτο καθ' ὅσον και μεγαλυτέρας χρονικῆς διαρκείας εἶναι και μεγαλύτερον περιεχόμενον εἰς μελέτας θὰ παρουσιάσῃ, ἐπὶ πλέον δὲ και μεγαλυτέραν συνεργασίαν χωρῶν και ἐπιστημονικῶν ὀργανώσεων περιλαμβάνει. Τὸ τελευταῖον τοῦτο γεγονός πρέπει νά θεωρηθῆ ὡς πολὺ σημαντικόν, διότι θ' ἀποδείξῃ ἐπίσης και τὴν δυνατότητα τῆς ἐπιστημονικῆς συνεργασίας εἰς διεθνή κλίμακα. Ἡ ἐπιτυχὴς ἐκβασις τοῦ Ἀ.Γ.Ε., διά τὴν ὁποίαν ὅλος ὁ κόσμος και ἰδιαιτέρως οἱ ἐπιστήμονες εὐχονται, θὰ δείξῃ διά μίαν ἀκόμη φοράν πόσον ὠφέλιμος και ἀπαραίτητος εἶναι ἡ συνεργασία τῶν Ἐθνῶν διά τὸ καλὸν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ε. Δηλάρη

Νέα ἀπὸ τὴν Βιομηχανίαν

Ἡ Σ. Ε. τῶν Χ. Χ. καθιστᾷ γνωστόν ὅτι ἀποδέχεται εὐχαρίστως πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν παρούσαν στήλην ἀναγγελίας νέων προϊόντων τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας.

Βιομηχανικὴ παραγωγή πολυπροπυλενίου. *Angew.*

Chem. 69/ Nachrichten aus Chemie und Technik, 5, 133 (1957).—Ἡ παραγωγή πολυπροπυλενίου, καθὼς ἀγγέλλεται ἐκ τῶν ἐργοστασίων Montecatini, πρόκειται ἐντὸς ὀλίγου νά τεθῆ εἰς ἐφαρμογήν, εἰς τὴν Ferara (Ἰταλία). Ἡ μηνιαία παραγωγή θὰ φθάσῃ τοὺς 500 τ. πολυπροπυλενίου, τὸ ὁποῖον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον θὰ χρησιμοποιεῖται ὡς θερμοπλαστικόν, εἰς μικροτέραν δὲ ἔκτασιν και εἰς τὴν νηματουργίαν. Νήματα ἀπὸ πολυπροπυλενίου ὑψηλοῦ βαθμοῦ κρυσταλλώσεως, παρουσιάζουν στερεότητα εἰς τὴν τάσιν, ἡ ὁποία προσομοιάζει περίπου πρὸς τὴν στερεότητα τοῦ Nylon, ἐνῶ συγχρόνως εἶναι ἐλαφρότερα και χαρακτηρίζονται ἀπὸ ἠύξημένην ἔλαστικότητα. Τὸ σημεῖον τῆξεως τῶν εἶναι βεβαίως χαμηλότερον τοῦ Nylon (175° C). Ἡ σημαντικῶς χαμηλὴ τιμὴ τοῦ προϊόντος και αἱ ἀξιοσημείωτοι μηχανικαὶ ιδιότητές του, τὰς ὁποίας ἤδη παρέχει τὸ ἀκατέργαστον πολυμερές, ἐπιτρέπουν τὴν πρόβλεψιν διὰ μεγαλυτέρας ἐκτάσεως χρήσεως του. Τὸ ἰσοτακτικόν (isotaktische) πολυπροπυλενίου οὐδένα ὕφισταται μετασχηματισμόν, ἀκόμη και εἰς θερμοκρασίας πολὺ πέραν τῶν 100° C.

Γραφομηχαναὶ διὰ χημικοὺς τύπους.—Ἡ γνωστὴ Remington-Rand Co, θέτει εἰς κυκλοφορίαν ἕνα νέον τύπον γραφομηχανῆς, διὰ τοῦ ὁποίου εἶναι δυνατὴ ἡ γραφὴ ἐντὸς τοῦ κειμένου χημικῶν συντακτικῶν τύπων. Ἡ γραφομηχανὴ αὕτη, συνήθης κατὰ τὰ ἄλλα, φέρει πέντε πλήκτρα ἐπὶ πλέον διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν, ἔχει δὲ τὸ πλεονέκτημα ὅτι δύναται νά χρησιμοποιηθῆ και δι' ὅλας τὰς ἄλλας συνήθεις ἐργασίας.

Armalon και Lecton. *Angew. Chem. 69, Nachrichten aus Chemie und Technik 5, 150 (1957).*—Ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω ὀνομασίας φέρονται δύο νέα ὕλικά τοῦ E. I. DuPont de Nemours Inc. (dtsh. Vortretg. M. Hoeck, Düsseldorf-Oberkassel). Τὸ «Armalon» εἶναι ὕλικόν (κετοές) τὸ ὁποῖον ἔχει διαποτισθῆ με πολυτετραφθοροαιθυλένιον. Εἶναι ἰδιαιτέρως κατάλληλον ὡς ἡμὸς δι' ἰσχυρῶς διαβρωτικὰς ὕλας. Παρουσιάζει σταθερότητα εἰς θερμοκρασίας μέχρι 200° C περίπου, εἶναι λίαν ἀνθεκτικὸν ἔναντι τῆς θερμότητος τῶν ἰσχυρῶν ὀξέων και βάσεων, τῶν διαλυτικῶν μέσων και τῶν ἐλαίων ἐπιχρίσεως και εἶναι ὑδρόφοβον. Τὸ «Lecton» εἶναι ὕλικόν ἀπὸ Ἴνας ὕαλου, Dacron ἢ Orlon ἔχον ὑποστῆ ἐπίστρωσιν με ἀκρυλικὰς ρητίνας. Ἀπεδείχθη ἐξαιρετικὸν ὡς μονωτικὴ ὕλη διὰ τὸν ἠλεκτρισμόν, παρουσιάζει δὲ ἐκτὸς αὐτοῦ ὕψηλὴν θερμικὴν σταθερότητα (μέχρι 130—140° C περίπου) και ἀντοχὴν ἔναντι τῶν ἐλαίων και τῶν διαλυτικῶν μέσων. Ἀμφότερα παρασκευάζονται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς πειραματικὰς μόνον ποσότητας.

Σ. Βασιλόπουλος

Ἐπαγγελματικὴ κίνησις

Τὸ Γενικὸν Χημεῖον τοῦ Κράτους.—Ὡς ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Συνοδινού, ὁ Ὑφυπουργὸς κ. Ἀλιπράντης ὑπέγραψε και σχετικὸν ἔγγραφον διὰ τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν πρὸς πρόσληψιν και τῶν ὑπολοίπων δέκα Δοκίμων Χημικῶν.

Ἐπίσης ὁ κ. Ὑφυπουργὸς ὑπέγραψε και ἀπόφασιν δι' ἧς ἐγκρίνεται ἡ προκήρυξις δημοπρασίας διὰ τὴν ἀγορὰν οἰκοπέδου διὰ τὴν ἀνέγερσιν κτιρίου πρὸς στέγασιν τοῦ Χημικοῦ Παραρτήματος Κερκύρας τοῦ Γ.Χ.Κ.

Ἡ δεξίωσις τῶν δέκα ἐπτὰ νέων Δοκίμων Χημικῶν εἰς τὸ Γενικὸν Χημεῖον τοῦ Κράτους.— Τὴν 10ην Αὐγούστου 1957 εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τοῦ Γενικοῦ Χημεῖου τοῦ Κράτους ἐγένετο ἡ τελετὴ τῆς δεξιώσεως ἐπὶ τῇ εἰσοδογῇ τῆς δευτέρας ομάδος ἐκ δέκα ἐπτὰ νέων Δοκίμων Χημικῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 3617/1957 καὶ τοῦ Νόμου 3685/1957.

Εἰς τὴν τελετὴν εὐηρεστήθη νὰ παραστῇ ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Δημήτριος Ἀλιπράντης, ὅστις, ὁμιλήσας πρῶτος, εἶπεν εἰς τοὺς νέους Χημικούς, ὅτι τὸ Γενικὸν Χημεῖον τοῦ Κράτους, ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς σημαντικωτέρας Ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου, ἔχον ὡς ἀρμοδιότητα, πλὴν τῆς προαπίσεως τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Δημοσίου, καὶ ἕνα εὐρύτερον ἐπιστημονικὸν σκοπὸν ἐρεύνης καὶ ἐλέγχου ὅλων ὅσα συνυφαίνονται καὶ διακινῶνται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν παραγωγὴν καὶ οἰκονομίαν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ἀλιπράντης εἶπεν, ὅτι τὸ Δημοσίον ἀναγνωρίζον τὴν σπουδαιότητα τοῦ εὐρύθμου τῆς λειτουργίας καὶ πιστεῖον εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ Γ.Χ.Κ. ἔχει ἤδη καθιερώσει περίοδον ἰδιαιτέρας στοργῆς πρὸς αὐτό. Ἐν τῷ πνεύματι αὐτῷ καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι οἱ νέοι Χημικοὶ ἀποτελοῦν, ὁμοῦ μετὰ τῶν παλαιότερων, τὴν ἀφετηρίαν τοῦ μέλλοντος τοῦ Γ.Χ.Κ., ἐτόνισεν εἰς αὐτούς, ὅτι πρέπει νὰ προσπαθῆσιν νὰ ἀντιληφθοῦν τὰς εὐρύτερας αὐτῶν ὑποχρεώσεις, ἔχοντες ὡς ἰδανικὰ τὴν συνέχισιν τῆς παραδόσεως τοῦ Γ.Χ.Κ., ἦτοι: τὴν ἠθικὴν εὐαισθησίαν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος καὶ τὸ δρᾶμα τῆς εὐσυνειδήτου ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου συμφέροντος, ὡς ἰδέας καὶ ὡς ὑποχρεώσεως πρὸς εὐρύτεραν ἐξυπηρέτησιν τοῦ λαοῦ, ἀπέχοντες ἀπὸ τὴν ἰκανοποίησιν τῶν ἰδίων αὐτῶν συμφερόντων καὶ ἐπιδιώξεων.

Περαίνων ὁ κ. Ὑφυπουργὸς συνεχάρη τοὺς νέους Χημικούς εὐχθεὶς εἰς αὐτοὺς καλὴν σταδιοδρομίαν.

Ἀκολούθως, λαβὼν τὸν λόγον ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Γ.Χ.Κ. κ. Ἐλευθέριος Συνοδινὸς ἐξέφρασε τὰς ἀπείρους αὐτοῦ εὐχαριστίας πρὸς τὸν κ. Ἀλιπράντην καὶ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸ πατρικὸν αὐτῶν ἐνδιαφέρον πρὸς τὸ Γ.Χ.Κ., εἰς τὸ ὁποῖον ὀφείλεται ἡ πρόσληψις τῶν 42 νέων Χημικῶν, ἡ συνεχιζομένη ἀνέγερσις τῶν ὀκτῶ Χημικῶν Παρατηρημάτων, καθὼς καὶ ἡ εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον θεμελίωσις τοῦ μεγάρου τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Γ.Χ.Κ., ἀλλὰ καὶ ὑπὸ εὐρύτεραν ἔννοιαν ὁ νέος παλμὸς προόδου καὶ ἀναγεννήσεως τῆς μεγίστης ταύτης τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους.

Ἀπευθυνόμενος ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Συνοδινὸς εἰς τοὺς νέους Χημικούς ἐξήγησεν εἰς αὐτούς, ὅτι τὸ Γ.Χ.Κ. ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων περὶ Φορολογίας τοῦ Οἴνουπνεύματος καὶ ἐτέρων χημικοτεχνικῶν νομοθεσιῶν, ὡς τῆς νομοθεσίας περὶ βύνης-ζύθου, ἀμυλοσιροπίου, ἐπίσης τῶν νόμων περὶ οἴνου, ὄξους, σταφιδίνης κλπ. Ὁμοίως ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐξετάσεως τῶν τροφίμων ἀπὸ χημικῆς ἀπόψεως πρὸς ἔλεγχον τῆς ἀγνότητος τούτων ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς προαπίσεως τῆς δημοσίας ὑγείας, τῆς ἐξετάσεως τῶν πάσης φύσεως ἐφοδίων τοῦ Στρατεύματος, τοῦ ὀρυκτοῦ πλοῦτος τῆς Χώρας, τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Τελωνιακοῦ Δασμολογίου Εἰσαγωγῆς καὶ Ἐξαγωγῆς κλπ.

Ἀκολούθως, ὑπομνήσκων εἰς αὐτούς, ὅτι ἀποτελοῦν ἤδη μέλη τῆς δημοσιουπαλληλικῆς οἰκογενείας καὶ εἰδικώτερον τῆς τοῦ Γ.Χ.Κ., ἐπέστησε τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τῶν καθηκόντων, ὑποχρεώσεων ἀλλὰ καὶ εὐθυνῶν τὰς ὁποίας ἀνέλαβον, διὰ τὴν κανονικὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων

ὡς ἀπαραίτητοι προϋποθέσεις θεωροῦνται ἡ πειθαρχία, ὁ σεβασμὸς, ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀντικειμενικότης, κυρίως δὲ ὡς ἡ σκληρὰ καὶ ἀδιάλειπτος ἐργασία.

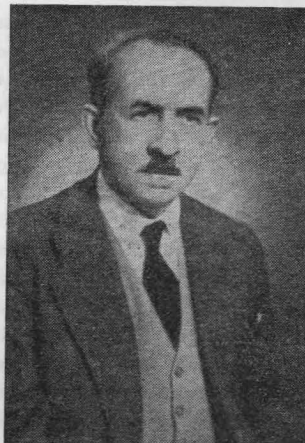
Τέλος, ὁ κ. Συνοδινὸς ἠύχθη εἰς τοὺς νέους Χημικούς διὰ τὴν εἰσοδὸν αὐτῶν εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Γ.Χ.Κ. ὡς καὶ διὰ πᾶσαν πρόοδον καὶ καλὴν σταδιοδρομίαν ἐν αὐτῇ.
Δ. Γ. Μαρκέτος

Ἐπιστημονικὰ Πένθη

† ΣΤΑΥΡΟΣ Μ. ΧΟΡΣ

1894 — 1957

Ἐκλεκτὴ φυσιογνωμία τοῦ χημικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος, ἐξέλιπε πρόωρα διὰ τοῦ συμβάντος τὴν 3ην Αὐγούστου τ. ἔ., κατόπιν μακρᾶς καὶ ὀδυνηρᾶς νόσου, θανάτου τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου Σταύρου Μ. Χόρς.

Ὁ Σταύρος Χόρς ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τὸ 1894. Ἐφοίτησεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν τυχὸν πτυχίον μὲν τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς μὲ τὸν βαθμὸν ἄριστα τῷ 1915, διδακτορικοῦ δὲ διπλώματος κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1917.

Ἀπὸ τοῦ 1912 μέχρι τοῦ 1918 ὑπηρετήσεν ὡς παρα-

σκευαστὴς καὶ βοηθὸς εἰς τὸ Ἐργαστήριον Ἀνοργάνου Χημείας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Κατὰ Μάιον τοῦ 1918 διωρίσθη τὸ πρῶτον ὡς ἐπιμελητὴς τῆς Ἀνοργάνου Χημικῆς Τεχνολογίας εἰς τὸ Ε. Μ. Πολυτεχνεῖον ὑπὸ τὸν τότε Καθηγητὴν Δημ. Τσακαλώτον, εἶτα δὲ τῷ 1919 ὀνομάσθη ἐπιμελητὴς τῆς Ἀναλυτικῆς Χημείας ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Χημικῶν μηχανικῶν τοῦ ἰδίου Πολυτεχνείου. Τῷ 1921 ἐξελέγη ἑκτακτος Καθηγητὴς τῆς Ἀναλυτικῆς Χημείας τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου καὶ τῷ 1927 κατέστη τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς ἰδίας ἔδρας, ὑπηρετήσας εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν μέχρι τοῦ θανάτου.

Ἀπὸ τοῦ 1932 μέχρι τοῦ 1954 ἐξελέγετο ἀνὰ διετίαν συνεχῶς κοσμητῶν τῆς Σχολῆς τῶν χημικῶν μηχανικῶν τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου.

Ἀπὸ τοῦ 1929, ἰδρυθέντος τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, κατέστη μέλος αὐτοῦ, κατὰ τὸ ἔτος δὲ 1952 διετέλεσε καὶ πρόεδρος αὐτοῦ. Εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο προσέφερε πολυτίμους ὑπηρεσίας ἀκόμη καὶ μέχρι τῶν τελευταίων ἡμερῶν τῆς ζωῆς του.

Ἐδημοσίευσεν συγγράμματα Ἀναλυτικῆς Χημείας καὶ Ἀνοργάνου Χημείας καὶ ἀνεκοίνασε λίαν ἐνδιαφερούσας ἐργασίας ἐπὶ θεμάτων τῆς Ἀναλυτικῆς Χημείας, τῆς Ἀνοργάνου Χημείας καὶ τῆς Φυσικῆς Χημείας. Ἀντιπροσώπευσεν ἐπίσης τὴν Ἑλλάδα εἰς διεθνῆ Συνέδρια τῆς Χημείας. Ἐτιμήθη διὰ τῶν Σταυρῶν τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Φοίνικος καὶ τοῦ Γεωργίου τοῦ Α'.

Πλὴν τῆς συμβολῆς αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐπιστήμην, διὰ τῆς καρποφόρου διδασκαλίας του ἐμόρφωσεν ὀλόκληρον γενεάν ἐπιστημόνων χημικῶν, παρέχων διὰ τοῦ παραδείγματός του

πολύτιμα ἐφόδια ἐργατικότητος, σεμνότητος ἠθους καὶ ὀργανωτικῆς ἱκανότητος.

Ὅσοι ἠτύχησαν νὰ τὸν γνωρίσουν καὶ νὰ συνεργασθοῦν μετ' αὐτοῦ δὲν θὰ λησμονήσουν ποτὲ τὸν λαμπρὸν ἐπιστήμονα, τὸν σεμνὸν ἄνθρωπον, τὸν καλὸν οἰκογενειάρχην καὶ τὸν ἀγαπητὸν φίλον.

Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Στ. Χόρς ἐξέλιπεν εἰς τῶν δημιουργῶν τοῦ νεωτέρου χημικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος.

Σ. Γαλανός

† ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΕΓΓΕΛΗΣ

1870 — 1957

Μία πρὸς μίαν φεύγουν καὶ αἱ ἐλάχισται ἀπομείνουσαι σεβάσμιαι μορφαὶ τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν.

Τὴν 18ην Αὐγούστου ἐ. ἐ. ἔσβησεν ἡρεμα ὁ ὀμότιμος Καθηγητῆς τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ Ἀκαδημαϊκὸς Κ. Ζέγγελης, τύπος πολυμεροῦς ἐπιστήμονος μὲ βαθεῖαν καὶ ἐκτεταμένην γνῶσιν ἐπιστήμονος καὶ φιλοσόφου προπάντων δὲ ἀνθρώπου.

Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τὸ 1870. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐγκυκλίων σπουδῶν του, ἐνεγράφη τὸ 1886 εἰς τὴν Φυσικομαθηματικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τὸ δὲ 1891 ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν.

Τὸ 1892 μετέβη εἰς Ἑσπερίαν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν του καὶ εἰδικευσεν ἐν τῇ Χημείᾳ.

Ἐπὶ τετραετίαν ἐφοίτησεν ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὰ Πανεπιστήμια Ἀϊδελβέργης, Λειψίας, Γενεύης καὶ Παρισίων.

Τὸ 1896 ἐγένετο Ὑφηγητῆς τῆς Χημείας, τὸ δὲ 1897 διωρίσθη Καθηγητῆς τῆς Μεταλλουργίας καὶ τῆς Ἀνοργάνου Χημείας ἐν τῷ Μετσοβεῖῳ Πολυτεχνεῖῳ, ὅπου ἐδίδασκεν ἐπὶ ὀκταετίαν.

Τὸ 1904 ἐπροτάθη παμψηφεί ὑπὸ τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν ὡς Καθηγητῆς τῆς Φυσικῆς Χημείας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Ἀν. Χρηστομάνου, ἀνετέθη εἰς αὐτὸν ἡ διδασκαλία τῆς Χημείας.

Μετὰ τὴν διαίρεσιν τῆς ἑδρας εἰς Ἀνόργανον καὶ Ὄργανικὴν, ἀνέλαβεν ὡς τακτικὸς Καθηγητῆς τῆς Ἀνοργάνου Χημείας καὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ὄργανικῆς μέχρι τοῦ 1913.

Τὸ 1924 διετέλεσε Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, εἶτα δὲ ἐγένετο Ἀκαδημαϊκὸς ἅμα τῇ ἰδρύσει τῆς Ἀκαδημίας (1926) τὸ δὲ ἐπόμενον ἔτος ἐξελέγη πρόεδρος αὐτῆς.

Τὸ 1929 ἐξελέγη Γερουσιαστὴς ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας, τῶν δύο Πανεπιστημίων καὶ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν σύνοδον τῆς Γερουσίας ἐξελέγη ἀντιπρόεδρος αὐτῆς.

Μετὰ τὸν πρῶτον Παγκόσμιον Πόλεμον ἀπεστάλη μετ' ἄλλων συναδέλφων του Καθηγητῶν εἰς Μακεδονίαν πρὸς

ἐξακρίβωσιν τῶν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων διαπραχθεισῶν ὀμότητων, τὰς ὁποίας μετὰ μακρὰν ἐπιτόπιον ἀνάκρισιν περιέγραψεν εἰς πολυσέλιδον τόμον.

Μετέβη μετὰ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Δημ. Χόνδρου εἰς Γαλιαν ὅπως διαφωτίσουν διὰ διαλέξεων καὶ ἐνεργειῶν τὴν κοινὴν γνώμην, τοὺς φίλους τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίᾳ τοὺς Πανεπιστημιακοὺς κύκλους, διὰ τὰς διαπραχθείσας ὀμότητας.

Ἡ ἀνατεθεῖσα εἰς αὐτοὺς ἐντολὴ ἐξετελέσθη μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας.

Ἀντιπροσώπευσε τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὴν Κυβέρνησιν εἰς πλεῖστα διεθνῆ συνέδρια Χημείας καὶ ξένας Πανεπιστημιακὰς ἐορτάς.

Ἐτιμήθη διὰ τοῦ χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Φοίνικος τοῦ Γεωργίου, τοῦ Γαλλικοῦ Σταυροῦ τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς καὶ τοῦ Ταξίαρχου τοῦ Τάγματος Μαυριτίου καὶ Λαζάρου τῆς Ἰταλίας.

Κατὰ τὸ 1931, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τεσσαρακονταετίας, ἀφ' ἧς ἀνηγορεύθη διδάκτωρ καὶ εἰκοσιπενταετίας ἀφ' ἧς ἤρξατο διδάσκων τὴν Χημείαν ὡς Τακτικὸς Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου, οἱ ἐν Ἀθήναις μαθηταὶ του εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης καὶ τιμῆς πρὸς τὸν διδάσκαλόν των, ἐώρτασαν τὰς ἐπετειοὺς ταύτας καὶ ἐξετύπωσαν ἀναμνηστικὸν τεῦχος, εἰς τὸ ὁποῖον περιλαμβάνονται αἱ κυριώτεραι τῶν πρατοτύπων ἐργασιῶν καὶ ἐρευνῶν του ἐν τῇ Χημείᾳ καθὼς καὶ ἀνάλυσιν αὐτῶν.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Κ. Ζέγγελη ἀναφέρονται εἰς τὴν Φυσικοχημείαν, Ἀνόργανον Χημείαν καὶ Ἀναλυτικὴν Χημείαν, γίνεται δὲ μνεῖα αὐτῶν εἰς διαφόρους σχετικὰς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας καὶ συγγράμματα.

Ὀλόκληρον τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τοῦ Κ. Ζέγγελη φέρει τὴν σφραγίδα τῆς ἀκριβείας. Τὰ ὑπ' αὐτοῦ παρουσιάζομενα ἀποτελέσματα ἦσαν πάντοτε σαφῆ καὶ ἀδιαφιλονείκητα.

Τὸ κριτικὸν τοῦ πνεύμα τὸν ὠδήγει φυσικὰ εἰς τὴν μελέτην διαφορῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα πρὸ αὐτοῦ δὲν εἶχον ἐπιλυθῆ ἢ δὲν εἶχον μελετηθῆ μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας.

Ἀλτρουισμὸς καὶ ἀφιλοκέρδεια ἦσαν αἱ ἐπιστημονικαὶ ἀρεταὶ τοῦ ἐκλιπόντος διδασκάλου.

Ὁ Κ. Ζέγγελης ὑπῆρξε βαθὺς ἐρευνητῆς, θαυμάσιος διδάσκαλος καὶ ἐκλεκτὸς συγγραφεὺς.

Ἡ διδασκαλία του ἦτο ἀπλουστάτη καὶ περιελάμβανε πᾶν ὅ,τι χρειάζεται ὁ σπουδαστής.

Ἐδέχετο τοὺς πάντας μὲ τὸ φιλοπροσῆγορον μεϊδιάμα του, παρεῖχε δὲ προθύμως πᾶσαν ζητουμένην ἐπιστημονικὴν πληροφορίαν.

Ὁ Κ. Ζέγγελης δὲν ἠσθάνθη μόνον τὴν χαρὰν τῆς ἐπιστήμης, ἠσθάνθη ὁμοίως καὶ τὴν οἰκογενειακὴν χαρὰν. Εἰς τὴν οἰκογενειακὴν του εὐτυχίαν συνετέλεσαν τόσον ἡ Κυρία Ζέγγελη, ἀνταξία σύζυγός του, ὅσον καὶ τὰ ἀντάξια αὐτοῦ τέκνα.

Ὅσοι εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ τὸν γνωρίσουν, θὰ ἐνθυμῶνται πάντοτε τὴν ἡρεμον μορφήν τοῦ σοφοῦ ἐπιστήμονος, τοῦ ἀπαρμιλλοῦ διδασκάλου καὶ τοῦ ἐξαιρετικοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ πατρίς μας, τὴν ὁποίαν μεγάλως ἐτίμησε καὶ ἐξυπηρέτησε, οἱ μαθηταὶ του, τοὺς ὁποίους τόσον ἠγάπησε, θὰ περιβάλλουν πάντοτε μὲ ἀγάπην καὶ θαυμασμὸν τὴν μνήμην του.

Τ. Καραντάσης

Τὴν 19ην Αὐγούστου ἐγένετο ἡ κηδεῖα τοῦ ἀποθανόντος ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ Ἀκαδημαϊκοῦ Κωνσταντίνου Ζέγγελη ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. Παρέστησαν ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας, οἱ Πρυτάνεις τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Πολυτεχνείου, ἀκαδημαϊκοὶ καὶ καθηγηταὶ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν.

Τὸν ἐκλιπόντα ἀπεχαιρέτησε δι' ὀλίγων ὁ Πρυτανεὺς Προπρῦτανις τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Π. Μπρατσιώτης ὡς ἀκολούθως :

«Μετὰ βαθείας συγκινήσεως προσέρχομαι εἰς τὴν σепτήν σου σορόν, τετιμημένε καὶ ἀγαπητὲ συνάδελφε, καὶ ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ὁμοῦ μὲ τὸν ὕστατον χαιρετισμόν, σοῦ ἀποτίνω ἐλάχιστον φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης δι' ὅσα ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ὡς ἐρευνητῆς καὶ ὡς καθηγητῆς καὶ ὡς ἰδρυτῆς καὶ διοργανωτῆς καὶ πρόεδρος τῆς Πανεπιστημιακῆς μας Λέσχης καὶ ὡς διοργανωτῆς τοῦ Ἐργαστηρίου τῆς Ἀνοργάνου Χημείας καὶ ὡς Πρύτανις ἐμόχθησες. Διὰ τῶν μόχθων σου τούτων καὶ τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον καὶ τὴν ἑλληνικὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν ἑλληνικὴν ἐν γένει πατρίδα καὶ ἐπὶ τοῦ διεθνοῦς πεδίου ἐξόχως ἐτίμησες καὶ εἰς τοὺς ἐπιγινόμενους, διδάσκοντάς τε καὶ διδασκομένους, ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τούτῳ ἐκπαιδευτικῷ ἰδρύματι μόνιμον παράδειγμα καὶ ὑπογραμμὸν κατέλιπες ἐρευνητοῦ καὶ πανεπιστημιακοῦ διδασκάλου καὶ ἡγέτου πνευματικοῦ. Γαῖαν ἔχεις ἐλαφρὰν καὶ ἀγήρωσ εἶη ἡ μνήμη σου».

Ἐν συνεχείᾳ, ἐκ μέρους τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἀπεχαιρέτησε τὸν ἐκλιπόντα ὁ Καθηγητῆς κ. Α. Ζέρβας ὡς ἀκολούθως :

«Ἀείμνηστε διδάσκαλε, φίλε καὶ συνάδελφε,

Εἰς τὸ βαρὺ πένθος τῆς Πατρίδος συμπαρίσταται καὶ ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, τῆς ὁποίας ὑπῆρξες μέλος ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της καὶ ἐχρημάτισες πρόεδρος.

Ἡ ἐπιστήμη τῆς φύσεως παρ' Ὀμήρῳ ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ἐπιστημονικὴ σου ἐργασία. Τὴν προσφιλεῖ σου ἀπασχόλησιν νὰ ἐρευνᾷς ὑπὸ τὸ πρῖσμα αὐτὸ τὴν κλασικὴν καὶ μεταχριστιανικὴν Ἑλληνικὴν γραμματολογία, συνέχισες μέχρι βαθυτάτου γήρατος. Κυρία σου ὅμως ἀπασχόλησις παρέμεινε πάντοτε ἡ διαμόρφωσις τῆς συγχρόνου ἐπιστήμης τῆς φύσεως.

Ἐπὶ δύο γενεὰς ἐκυριάρχησες εἰς τὸ στερέωμα τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἀντεπροσώπευσες τὴν πατρίδα μας ἐπιτυχῶς καὶ ἐπαξίως εἰς τὴν διεθνή ἐπιστημονικὴν ἀμιλλαν.

Ἡ ἀνάμνησις τοῦ Κωνσταντίνου Ζέγγελη θὰ μείνη εἰς ὅλους ὄσους τὸν ἐγνώρισαν καὶ ὄσους θὰ τὸν μελετήσουν, ζῶντᾳ.

Ἐπῆρξες ὄλος Παιδεία, ὄλος Γνώσις, ὄλος Φῶς, ὄλος Ἑλληνας, δηλαδὴ Πνευματικὸς ἄνθρωπος καὶ ἐθνικὴ φυσιογνωμία. Ἐκ μέρους τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν σοῦ ἀπευθύνω ὕστατον χαιρετισμόν. Αἰωνία σου ἡ μνήμη».

Ἐκ μέρους τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὁ Καθηγητῆς κ. Καραντάσης ὡς ἀκολούθως :

«Λυπηρὸν χρέος ἐκτελῶν, ἀπευθύνω πρὸς Σὲ σεβαστὲ καὶ ἀγαπητὲ Καθηγητά, τὸν τελευταῖον ἀποχαιρετισμόν τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τῆς ὁποίας ὑπῆρξες ἐπίλεκτον μέλος ἐπὶ τριακονταετία.

Φεύγεις ἀφ' ἡμῶν πλήρης ἡμερῶν, ἀλλὰ τὰ ἔχνη τῆς διαβάσεώς σου, τῆς φωτεινῆς, τῆς γονίμου εἰς ἐπιστημονι-

κὰ καὶ κοινωνικὰ ἔργα δὲν θὰ φύγουν ποτέ.

Ἐτίμησες τὴν ἐπιστήμην, ἐτίμησες τὴν Πατρίδα, ὑπῆρξες ὁ τέλειος τύπος τοῦ ἀνθρώπου.

Οἱ μεγάλοι μας πρόγονοι ἔλεγον περὶ τοῦ ἀνθρώπου "ὡς χαρίεν ἄνθρωπος ὅταν ἄνθρωπος ᾖ".

Αὐτὸς ὑπῆρξες ἀλησμόνητε ἀνθρωπιστά.

Ἀπὸ τὴν νεαρὰν σου ἡλικίαν ἐδειξες ὁποῖος ἐμελλες νὰ ἀποβῆς. "Ἦδη ἡ σχετικὴ διατριβὴ σου "Ἡ ἐπιστήμη τῆς φύσεως παρ' Ὀμήρῳ" ἐδειξεν ὄχι μόνον τὸν ἐπιστήμονα Φυσικὸν ἀλλὰ τὸν πολυμερῆ, σοφὸν μελετητὴν τῆς προγονικῆς μας πνευματικῆς κληρονομίας.

Ὅλα σου τὰ ἔργα ἀποπνέουν τὸ ἄρωμα τοῦ ἀρχαίου πνευματικοῦ ἀνθρώπου.

Ὡς Ἀκαδημαϊκὸς διδάσκαλος καὶ ἐρευνητῆς ἀνεδείχθης ὑπέροχος, ἀντάξιος τοῦ μεγάλου σου προκατόχου, τοῦ Ἀναστασίου Χρηστομάνου.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν διοικητικὸν τομέα ὑπηρετήσες τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ὡς Πρύτανις, ἡ δὲ περίοδος τῆς Πρυτανείας σου ὑπῆρξεν ἀνταξία τῆς ἐπιστημονικῆς σου σταδιοδρομίας.

Ἐγίνες μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ πρόεδρος αὐτῆς καὶ τόσον ἐτίμησες καὶ τὴν νεάν σου αὐτὴν ἀποστολήν, ὥστε οἱ συνάδελφοί σου Ἀκαδημαϊκοὶ καὶ Καθηγηταὶ τῶν δύο Πανεπιστημίων σὲ ἐξέλεξαν Γερούσιαστὴν τὸ 1929 καὶ ἡ Γερούσια σὲ ἐξέλεξεν ἀντιπρόεδρον τῆς κατὰ τὴν δευτέραν αὐτῆς σύνοδον.

Μετὰ τὴν ἀνακωχὴν κατὰ τὸν Πρῶτον Παγκόσμιον Πόλεμον, σοῦ ἀνετέθη, ἵνα ὁμοῦ μὲ ἄλλους συναδέλφους σου ἐξακριβώσῃτε τὰς διαπραχθείσας ὑπὸ τῶν Βουλγάρων εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων ὀμότητα, τὰς ὁποίας περιέγραψες μὲ ἀπόλυτον ἀντικειμενικότητα ἀλλὰ καὶ δραματικὴν ζωηρότητα, εἰς πολυσέλιδον τόμον.

Ἀπεστάλης εἰς Γαλλίαν, ὅπου διὰ τοῦ τύπου καὶ διὰ λέξεων, προσέφερες ἐθνικὰς ὑπηρεσίας.

Ἀντιπροσώπευσες τὴν Ἑλλάδα εἰς πλείστα Ἐπιστημονικὰ καὶ Διεθνή Συνέδρια, εἰς τὰ ὁποῖα ἐτίμησες καὶ τὴν Ἐπιστήμην καὶ τὴν Πατρίδα.

Δεῖγμα τῆς ἀκτινοβολίας σου εἰς τὰ Συνέδρια ταῦτα εἶναι ἡ ἐκλογή σου ὡς μονίμου μέλους τῆς Διεθνοῦς Ἐνώσεως Χημείας, εἰς τὰς ἐτησίας διασκέψεις τῆς ὁποίας ἀντιπροσώπευσες ἀνελλιπῶς τὴν Ἑλλάδα ἰδίαις δαπάναις.

Καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ γόνιμος καὶ πολυμερῆς δρᾶσις σου δὲν ἐγίνεν ἐπὶ ζῆμίᾳ τῆς Ἐπιστήμης. Διότι αἱ καθαρῶς ἐπιστημονικαὶ σου ἐργασίαι, τὰ συγγράμματά σου, τὸ πλῆθος τῶν ἐπιστημονικῶν σου μελετῶν καὶ διατριβῶν τῶν δημοσιευμένων εἰς ξένα ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ, ἀποτελοῦν σημαντικὴν συμβολὴν εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς Χημείας καὶ σὲ ἀναδεικνύουν ἀκάματον ἐργάτην, σκαπανέα καὶ μύστην αὐτῆς.

Σεβαστὲ καὶ ἀγαπητὲ Κωνσταντίνε Ζέγγελη, ἐπλοῦτισες τὴν ἐπιστήμην, ὑπηρετήσες τὴν Πατρίδα καὶ ἀφήνεις καὶ εἰς ἡμᾶς λαμπρὸν ὑπόδειγμα τελείου ἐπιστήμονος καὶ ἐξόχου ἀνθρώπου καὶ πολίτου.

Ἡ ἀνάμνησις σου θὰ μᾶς εἶναι πάντοτε ζῶντᾳ καὶ προσφιλεῖς καὶ ἡ ζωὴ σου θὰ εἶναι ὁδηγὸς καὶ πρότυπον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος πρὸς τὴν Ἐπιστήμην καὶ τὴν Πατρίδα. Αἰωνία σου ἡ μνήμη».

Τέλος ἀπεχαιρέτησε τὸ ἐκλιπόντα καὶ ὁ Πρύτανις τοῦ Ε.Μ. Πολυτεχνείου κ. Πίππας ὡς ἐξῆς :

«Βαθύτατα συγκεκινημένος ἔρχομαι ἵνα ἀπὸ μέρους τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου ἀπευθύνω τὸν τελευταῖον

χαιρετισμόν πρὸς τὸν σεβαστόν μας ὁμότιμον συνάδελφον, τὸν Κωνσταντῖνον Ζέγγελην.

Ἦτο νεώτατος τότε, ὅταν κατ' Ἰούλιον τοῦ 1897 ἀνελάμβανε τὰ καθήκοντα τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Μεταλλουργίας καὶ τῆς Πειραματικῆς Χημείας εἰς τὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς τοῦ Πολυτεχνείου. Μόλις πρὸ ὀλίγου χρόνου εἶχεν ἐπιστρέψει ἀπὸ τὰ πνευματικά κέντρα τῆς Δύσεως, τὴν Ἀϊδελβέργην, τὴν Λειψίαν, τὴν Γενεύην καὶ τοὺς Παρισίους, ὅπου κατὰ τρόπον λαμπρὸν συνεπλήρωσε τὰς ἐπιστημονικὰς του μελέτας μετὰ τὴν ἀναγόρευσίν του ὡς διδάκτορος τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ του ὑπεροχὴ δὲν ἤργησε νὰ ἐπιβληθῆ, ἀφοῦ ἤδη ἐν ἔτει 1896 ἐξελέγετο Ὑφηγητὴς τῆς Γενικῆς Χημείας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον ἐδίδαξε μέχρι τοῦ ἔτους 1906. Ἡ διδασκαλία του ἀπέβη ἐξαιρετικὰ καρποφόρος καὶ τὸ σύγγραμμά του τῆς Μεταλλουργίας ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐξηκολούθει νὰ παραμένῃ ὁ ὁδηγὸς τῆς ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ σπουδάζουσας νεότητος. Δὲν ἦτο μόνον τὸ μέγα ἐπιστημονικόν του κύρος καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ του διδακτικὴ ἰκανότης ἀλλὰ παραλλήλως καὶ ἡ διαρκῶς ἐκδηλουμένη στοργὴ του πρὸς τοὺς σπουδαστάς ἄτινα ἐνέπνεον εἰς αὐτοὺς βαθύτατον σεβασμὸν καὶ μεγάλην ἀγάπην.

Εἶναι εἰς ὄλους γνωστὴ ἡ ἐξέλιξις του ἔκτοτε εἰς κορυφὴν τῆς Ἐπιστήμης, διεθνῶς τιμωμένην. Ἐπὶ μακρὸν χρόνον Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, τακτικὸν μέλος τῆς ἰδικῆς μας Ἀκαδημίας καὶ ἀντεπιστέλλων ἑταῖρος ξένων Ἀκαδημιῶν, Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου, Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας, Ἀντιπρόσωπος τῶν Ἀνωτάτων Πνευματικῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Γερουσίᾳ, ἔλαβε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀναπτύξῃ εὐρύτατην καὶ πολυσχιδῆ δράσιν. Εἶχε τὸ σπάνιον χάρισμα νὰ συνδυάζῃ τὴν βαθεῖαν ἐπιστημονικὴν σκέψιν μὲ τὴν ἀπλουστέραν καὶ σαφεστέραν διατύπωσιν. Ὑψος γλαφυρὸν καὶ πνεῦμα σπινθηροβόλον καθίστα γοητευτικὸν πάντα του λόγον, ἐχθρὸς τοῦ στόμφου καὶ τῆς ἐπιδείξεως ἐνέδνε μὲ τὴν διαφανεστέραν ἐσθῆτα τὰ βαθύτερα νοήματα. Ὑπῆρξεν ἐρευνητὴς ὅπως ἀποδεικνύουν αἱ πολυάριθμοι καὶ σημαντικαὶ ἐπιστημονικαὶ του ἀνακοινώσεις καὶ αἱ πρωτότυποι δημοσιεύσεις του. Ὑπῆρξε δὲ ἐρευνητὴς ὄχι μόνον ἐν τῇ θετικῇ ἐπιστήμῃ ἀλλὰ καὶ εἰς πολλοὺς τομεῖς τῆς κοινωνικῆς ζωῆς καὶ εἰς πολλοὺς τομεῖς τῆς φιλοσοφίας. Αἱ δημοσιεύσεις του ἐπὶ δυσπροσίτων θεμάτων τῆς φιλοσοφίας, πάντοτε βαθυστόχαστοι, ὑπῆρξαν ὁμως προσίται εἰς κάθε ἓνα ὅστις θὰ ἀνεζήτηι εἰλικρινῶς τὴν ἀλήθειαν. Οὕτω δὲ ὄχι μόνον ὁ εὐρύτατος κύκλος τῶν σπουδαστῶν τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν, οἱ ὅποιοι διέτελεσαν μαθηταὶ του, ἀλλὰ καὶ ἀριθμὸς μέγας ἐπιστημόνων ἐξ ἄλλων κλάδων ὠφελήθησαν ἀπὸ τὴν σοφίην του διδασκαλίαν. Ἡ προθυμία του ὅπως ὑποστηρίξῃ πᾶν ὅ,τι παρείχεν ἀγαθὰς ἐλπίδας, ἡ ὥραία καὶ ἀριστοκρατικὴ του κοινωνικὴ ἐμφάνις, ὁ ἀπαράμιλλος πνευματώδης τρόπος τῆς ὁμιλίας του, ὁ εὐθύς του χαρακτήρ καὶ τόσα ἄλλα προσόντα του, τὸν εἶχον καταστήσει μέλος πολὺ ἀξιαγάπητον τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Ἐδγνώμων στρέφεται πρὸς Σὲ ἡ ἐπιστημονικὴ Ἑλλάς Κωνσταντῖνε Ζέγγελη, ἀλλὰ καὶ τὸ Ἔθνος μας πολλὰ εἰς Σὲ ὀφείλει. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν του ζωὴν, διετήρησες καὶ ἐκεῖ τὸν ἀδέκαστον, τὸν ἀδαμάντινον χαρακτήρα σου, πλησίον πρὸς τὴν σταθεράν σου προσπάθειαν νὰ ἀναζητῆς ἀπανταχοῦ τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ δρᾷς πάντοτε ἐπ' ἀγαθῷ. Ἐν τῷ κύκλῳ τῶν θαυμαστῶν σου τὸ Ἐθνικὸν Με-

τσόβειον Πολυτεχνεῖον ἔχει τὸ ὑπερήφανον συναίσθημα ὅτι ἀπὸ τοὺς κόλπους αὐτοῦ ἀφωर्मῆθη ἡ ἐπιστημονικὴ σου δράσις ἢ τόσον ὑπέροχος.

Ἀποχαιρετῶν Σε σεβαστὲ Συνάδελφε ἐν βαθυτάτῃ ὀδύνη καταθέτω στέφανον ὡς δεῖγμα τοῦ πρὸς Σὲ ὀφειλομένου χρέους ἡμῶν καὶ τῆς ὑψίστης τιμῆς ἧς ἄξιος εἶσαι : "...Τῶν γὰρ μεγάλων ἀνδρῶν ὅταν ἔλθῃ τὸ πεπραμένον τέλος οὐ μετὰ λήθης οὗτοι ἄτιμοι κείνται ἀλλὰ μετὰ μνήμης τὸν αἰεὶ χρόνον ὑμνοῦμενοι θάλλουσι...".

Αἰωνία Σου ἡ μνήμη !»

*

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν συνελθὼν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἀνοργάνου Χημείας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν Ἀκαδημαϊκοῦ

Κωνσταντῖνου Ζέγγελη

μέλους Ἐπιλέκτου τῆς Ἐνωσης,

Ψ η φ ί ζ ε ι

1) Ν' ἀναρτηθῆ μεσίστιος ἡ Σημαία τῶν Γραφείων τῆς Ἐνώσεως ἐπὶ τριήμερον.

2) Νὰ ἀργήσουν τὰ Γραφεῖα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.

3) Νὰ παρακολουθήσῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τὴν ἐκφορὰν.

4) Νὰ κατατεθῆ βαρύτιμος στέφανος ἐπὶ τῆς σοροῦ του.

5) Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τοῦ Διοικ. Συμβουλίου πρὸς τὴν οἰκογένειάν του.

6) Νὰ διατεθῆ ποσὸν δραχμῶν 500, ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν.

7) Νὰ δημοσιευθῆ τὸ παρὸν διὰ τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19ῃ Αὐγούστου 1957

*

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Συνταξιούχων Χημικῶν συνελθὼν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Ἀκαδημαϊκοῦ

Κωνσταντῖνου Ζέγγελη

κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου κ. Δ. Δάλας.

Ἐ ψ η φ ί σ α τ ο

1) Νὰ διαβιβασθοῦν τὰ συλλυπητήρια εἰς τὸ παρὸν ψήφισμα, εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

2) Νὰ διατεθῆ ἀντὶ στεφάνου ποσὸν δρχ. 250 ὑπὲρ τῶν ἀπόρων συναδέλφων τοῦ Συνδέσμου.

3) Νὰ δημοσιευθῆ τὸ παρὸν διὰ τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν».

Ὁ Πρόεδρος

Δ. Δάλας

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Δ. Δόλογος

*

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Χημικῶν Χανίων - Ρεθύμνης συνελθὼν ἐκτάκτως σήμερον τὴν 21ῃν Αὐγούστου ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Ἀ-

καθημαϊκού και όμοτίμου Καθηγητού τής Φυσικομαθηματικής Σχολής του Πανεπιστημίου 'Αθηνών

Κωνσταντίνου Ζέγγελη

διαπρεπούς 'Επιστήμονος, άνθρωπου εξαιρετού ήθους και έκλεκτου ήμων Διδασκάλου,

Ψηφίζει

— Νά διατεθῆ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν διακοσίων (200) εἰς μνήμην αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ φιλανθρωπικοῦ τμήματος τοῦ

Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων Χανίων.

— Νά σταλῆ συλλυπητήριος ἐπιστολὴ εἰς τὴν οἰκογενεῖαν τοῦ μεταστάντος.

— Νά δημοσιευθῆ τὸ παρὸν ψήφισμα διὰ τοῦ τύπου τῶν Χανίων.

Ὁ Πρόεδρος

N. Βαμβακᾶς

Τὰ Μέλη

Δ. Γαγάνης, I. Γαλανάκης,

I. Κουμῆς, X. Λυγκούνης

ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Σύλλογος Χημικῶν Βιομηχανίας Βορ. Ἑλλάδος

Ἡ κατωτέρω ἀνακοίνωσις ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ τύπου καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς :

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας Βορείου Ἑλλάδος, συνελθὼν καὶ ἐπιληφθὲν τοῦ συνταρακτικοῦ γεγονότος τὸ ὁποῖον ἔλαβε χώραν πρὸ μηνὸς εἰς τὴν Βιομηχανίαν Ὑδρογονώσεως I. Ἡλιάδης καὶ Σία ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν ἀρμόδιων τὰ κάτωθι :

Αἱ Βιομηχανίαι αἰτίνες παρουσιάζουν μεγίστους κινδύνους ἐκρήξεως, ὅπως συνέβη εἰς τὴν ὡς ἄνω Βιομηχανίαν, ἀναφλέξεως καὶ δηλητηριάσεως, πρέπει νὰ λαμβάνουν ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα ἀσφαλείας καὶ κυρίως ὀφείλουν νὰ ἔχουν εἰδικευμένον τεχνικὸν προσωπικὸν καὶ πεπειραμένον

ὕπευτον Χημικόν, ὡς ὀρίζει ἄλλωστε ὁ Νόμος 3518, ὅστις νὰ κατευθῆνῆ καὶ νὰ καθοδηγῆ τὴν Βιομηχανίαν.

Τοῦτο τονίζομεν ἰδιαιτέρως, διότι δυστυχῶς ἐνίαι βιομηχανίαι, τὸν ὑπεύθυνον Χημικὸν θεωροῦν ὡς διακοσμητικὸν στοιχείον τὸ ὁποῖον ἀναγκαιῶς διατηροῦν διότι τὸ ἐπιβάλλει εἰς αὐτὰς ὁ σχετικὸς νόμος.

Ἡ κατανόησις ἐκ μέρους τῶν Βιομηχανῶν τούτων τῆς χρησιμότητος τοῦ ὑπευθύνου Χημικοῦ σύμφωνα μετὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Νομοθέτου, εἶναι ὄχι μόνον συμφέρον τῶν Βιομηχανῶν τούτων διὰ τὴν καλλιτέρευσιν τῶν προϊόντων των καὶ τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς των, ἀλλὰ καὶ κοινωνικὴ ἀνάγκη προστασίας τῆς ζωῆς καὶ τῆς υγείας τῶν πολιτῶν ἀπὸ κίνδυνον ἐκρήξεως, ἀναφλέξεως καὶ δηλητηριάσεως.

Ὁ Πρόεδρος

Ἀνδρέας Μυλωνᾶς

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Ζάχος Νικολαΐδης

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙΝ

Κύριε Διευθυντά,

Ἐπειδὴ κατὰ τοὺς τελευταίους μηνὰς ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰ «Χημικὰ Χρονικὰ» γνῶμαι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν (Ἀριθ. 5-6/1957) καὶ ἰδιωτῶν συναδέλφων (Ἀριθ. 7/1957), ὡς καὶ Ψήφισμα τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν τῆς 25-7-57 (Ἀριθ. 8/1957) ὑπὲρ τῆς καταπαύσεως τῶν πυρηνικῶν πειραμάτων, ἐπίσης δὲ καὶ ἄρθρον ἐκ τοῦ διεθνοῦς χημικοῦ τύπου ἐπὶ τῶν κινδύνων ἐκ τῶν ἀτομικῶν πειραμάτων (Ἀριθ. 8/1957), ἔχω τὴν γνώμην, ὅτι θὰ ἐνδιέφερε τοὺς κ. κ. συναδέλφους ἀπὸ γενικωτέρας τουλάχιστον ἀπόψεως, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἱστορικὸν τοῦ θέματος, τὸ κείμενον τῆς ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Washington University διατυπωθείσης καὶ συνηγορηθείσης, κατόπιν σχετικῆς προτάσεως ὑποβληθείσης ὑπὸ τοῦ Linus Pauling τὴν 15ην Μαΐου ἐ. ἔ., ἐκκλήσεως πρὸς τὰς Κυβερνήσεις καὶ τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, ὑπὲρ τῆς καταπαύσεως τῶν δοκιμῶν τῶν πυρηνικῶν βομβῶν. Ἡ ἐκκλήσις αὕτη συνοπεγράφη ἐν συνεχείᾳ ὑπὸ 2000 ἐπιστημόνων. Ὑπῆρξαν ἐν τούτοις καὶ μερικοὶ ἀρνηθέντες νὰ ὑπογράψουν.

Τὸ κείμενον τῆς ἐκκλήσεως ὡς καὶ ἀποσπάσματα τῶν ἀπαντήσεων δύο ἐκ τῶν ἀρνηθέντων τὴν ὑπογραφήν παρατίθενται κατωτέρω, ληφθέντα ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Chemical and Engineering News», June 17, 1957, σελ. 42.

Τὸ ἀκριβὲς κείμενον τῆς ἐκκλήσεως ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Οἱ ὑπογεγραμμένοι Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες ποιούμεθα ἐκκλήσιν πρὸς διεθνή συμφωνίαν περὶ ἀμέσου καταπαύσεως τῶν δοκιμῶν τῶν πυρηνικῶν βομβῶν. Ἐκάστη δοκιμὴ πυρηνικῆς βόμβας δημιουργεῖ μίαν πρόσθετον ποσότητα ραδιενεργῶν στοιχείων ἄνωθεν ἐκάστου μέρους τῆς γῆς. Ἐκάστη πρόσθετος ποσότης ραδιενεργείας προκαλεῖ βλάβην τῆς

υγείας τῶν ἀνθρωπίνων υπάρξεων ἀπανταχοῦ τῆς γῆς, ὡς ἐπίσης ἐπιφέρει παθολογικὰς μεταβολὰς εἰς τὰς κληρονομικὰς καταθέσεις μετὰ ἀποτέλεσμα τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς τὰς προσεχεῖς γενεὰς μελλόντων νὰ γεννηθῶσιν ἐλαττωματικῶν παιδιῶν. Ἐφ' ὅσον τὰ ὄπλα ταῦτα εὕρισκονται εἰς χεῖρας τριῶν μόνον δυνάμεων, μία συμφωνία ἀφορώσα τὸν ἔλεγχόν των εἶναι ἐφικτὴ. Ἐὰν ὁμοῦ αἱ δοκιμαὶ ἐξακολουθήσουν καὶ ἡ κατοχὴ τῶν ὄπλων τούτων ἐπεκταθῆ καὶ εἰς ἑτέρας κυβερνήσεις, ὁ κίνδυνος ἐκρήξεως ἐνὸς κατακλυσμιαίου πυρηνικοῦ πολέμου συνεπεῖα ἀνεξελέγκτων πράξεων ἀνευθύνων τινῶν ἐθνικῶν ἡγετῶν, δύναται νὰ αὐξηθῆ τὰ μέγιστα.

Μία διεθνὴς συμφωνία πρὸς κατάπαυσιν τῶν δοκιμῶν τῶν πυρηνικῶν βομβῶν σήμερον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς ἓνα γενικώτερον ἀφοπλισμὸν καὶ περαιτέρω πρὸς πλήρη κατάργησιν τῶν πυρηνικῶν ὄπλων, ἀποσοβοῦσα οὕτω τὴν δυνατότητα ἐκπάσεως ἐνὸς πυρηνικοῦ πολέμου, ὅστις θὰ ἀποβῆ καταστρεπτικὸς δι' ὅλοκληρον τὴν ἀνθρωπότητα.

Αἰσθανόμεθα ἅπαντες βαθεῖαν ἀνησυχίαν διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Ὡς ἐπιστήμονες ἔχομεν ἐπίγνωσιν τῶν συνεπαγομένων κινδύνων καὶ συνεπῶς φέρομεν τὴν σοβαρὰν εὐθύνην νὰ καταστήσωμεν τοὺς κινδύνους τούτους γνωστοῦς. Θεωροῦμεν ἐπιτακτικὴν τὴν ἄμεσον ἐναρξιν ἐνεργειῶν πρὸς ἐπίτευξιν διεθνοῦς συμφωνίας περὶ καταπαύσεως τῶν δοκιμῶν ὄλων τῶν πυρηνικῶν ὄπλων».

Ἡ ἀπάντησις τοῦ K. S. Pitzer τοῦ Πανεπιστημίου τῆς California πρὸς τὸν Pauling ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Ἡ ἐκκλήσις σας... εἶναι, κατὰ τὴν γνώμην μου, λίαν ἀτυχῆς ἐνέργεια, τὴν ὁποῖαν δὲν δύναιμι νὰ ὑποστηρίξω...

Οἱ κίνδυνοι τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἀπὸ τὰς δοκιμὰς τῶν

πυρηνικῶν βομβῶν εἶναι ἐλάχιστοι. Πολὺ μικρότεροι τῶν κινδύνων τοὺς ὁποίους ἀντιμετωπίζομεν εἰς τὴν καθημερινήν μας ζωὴν. Δύναμαι νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, ἐκ προσωπικῶν μου γνώσεων, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀτομικῆς Ἐνεργείας ἔχει ἐπιληφθῆ τῶν προβλημάτων τούτων πολὺ πρὶν ταῦτα καταστοῦν θέμα δημοσιῶν συζητήσεων. Ἡ ἀνάπτυξις οἰασ-
δήποτε στρατιωτικῆς ἀμύνης συνεπάγεται κινδύνους τινας. Δὲν γνωρίζω ἕτεραν τινα περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁμοίαν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ πραγματοποιήσωμεν τόσον πλήρη ἄμυναν μὲ τόσον μικρὸν κίνδυνον ζωῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προ-
παρασκευῆς τῆς. Ἡ διατήρησις τῆς ἀνθρωπίνης ἐλευθερίας εἰς ὅλον τὸν κόσμον, σήμερον, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ποιότητα τῶν πυρηνικῶν μας ὄπλων. Αἱ δοκιμαί εἶναι ἀπαραίτητοι, ἵνα βελτιώσουν τὴν ποιότητα, ἐν ταύτῳ δὲ ἵνα ἐλαττώσουν τὴν ἐκλυομένην ὑφ' ἑνὸς ἐκάστου μεγέθους ὄπλου
ραδιενέργειαν. Ὁ μέγας κίνδυνος δὲν εἶναι αἱ πυρηνικαὶ δοκιμαί. Εἶναι ὁ πόλεμος. Ἡ ἄμυνά μας ἀποβλέπει εἰς τὴν
διατήρησιν τῆς ἀνθρωπίνης ἐλευθερίας μὲ ἐλαχίστην πιθανότητα ἐκσπάσεως πολέμου... Συμμερίζομαι τὴν ὑμετέραν ἐλπίδα, ὅτι δυνατὸν νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν διεθνή διαβεβαίωσιν, ἣτις θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ προχωρήσωμεν εἰς ἄνευ
κινδύνων ἀφοπλισμόν, συμπεριλαμβάνοντα καὶ τὰ πυρηνικὰ ὄπλα. Ἀλλὰ ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ ὑποστηρίξωμεν τοὺς πολιτικούς μας νὰ διαπραγματευθοῦν ἀπὸ ἰσχυρᾶς θέσεως».

Ἡ ἀπάντησις τοῦ Joel H. Hildebrand τοῦ Πανεπιστημίου τῆς California εἰς τὴν ἐκκλήσιν τοῦ Pauling ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Τὴν ἐκκλήσιν... δὲν δύναμαι νὰ συνυπογράψω διὰ τοὺς ἀκολουθοῦσας λόγους :

1. Ἡ ἐπιστημονικὴ μου πείρα δὲν εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ μὲ δικαιολογήσῃ νὰ ὑποστηρίξω ὅτι ἔχω ἐλίγγωσιν τῶν συνεπαγομένων κινδύνων καὶ συνεπῶς φέρω τὴν εἰδικὴν ἐνθύνῃν νὰ καταστήσω τοὺς κινδύνους τούτους γνωστοὺς.

2. Ἡ δήλωσίς σας ὅτι ἐκάστη δοκιμὴ πυρηνικῆς βόμβας δημιουργεῖ μίαν πρόσθετον ποσότητα ραδιενεργῶν στοιχείων ἄνωθεν ἐκάστου μέρους τῆς γῆς, δὲν δύναται νὰ ἀποτελῇ πραγματικὴν ἔνδειξιν κινδύνων, ἀπουσία ποσοτικῶν συγκρίσεων μετὰ τῆς φυσικῆς ραδιενεργείας καὶ τῶν καθημερινῶν χρήσεων τῶν ἀκτίνων Χ...

3. Ἡ δήλωσίς σας προχωρεῖ πολὺ πέραν τοῦ νὰ καταστήσῃτε τοὺς κινδύνους γνωστοὺς... Ἐχῶ ἤδη καθορίσει τὴν θέσιν μου ἐπὶ τοιαύτης φύσεως ζητημάτων, πρὸ τινων ἐτῶν, ὡς ἀκολουθῶς : «Δὲν κριτικῶν τὴν ἀντιδικίαν τὴν προκύπτουσαν εἰς μίαν ἄποψιν ἀφορῶσαν θέμα κοινῶν ἐνδιαφέροντος. Ἐπιμένω ὅμως, ὅτι εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς ὁ διανοούμενος δὲν θὰ πρέπει νὰ συζητῇ τὸ θέμα ἄφ' ἑδρας, ἀλλὰ νὰ παύῃ θεωρῶν ὅτι αἱ γνώσεις του καθιστοῦν τούτον καλλίτερον κριτὴν ἀπὸ τοὺς ὑπολοίπους. Ἡ, θὰ μπορούσα νὰ προσθέσω, ἀπὸ τὴν διεθνή διπλωματίαν.

4. ... ὁ κίνδυνος τὸν ὁποῖον διατρέχει ἡ ἀνθρωπότης ἐκ

τῆς ραδιενεργοῦ διασπορᾶς, πρέπει νὰ συγκριθῇ μὲ τὸν κίνδυνον τῆς ἀνθρωπίνης ἐλευθερίας, νὰ ἀπολέσῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον σήμερον φαίνεται ὅτι ἀποτελεῖ τὴν κυριωτέραν τῆς ἄμυναν, εἰς ἕνα κόσμον ἔνθα συνεχῶς παραβιάζονται διεθνεῖς συμφωνίαι».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14ῃ Αὐγούστου 1957

Μετὰ τιμῆς
Δ. Μαρκέτος

*

Κύριε Διευθυντά,

Γνωστὴ μεγάλη ἐταιρεία διαφημίζει τὸ προσφάτως τεθῆν εἰς τὴν κατανάλωσιν ἀναψυκτικὸν τῆς «100% παστεριωμένον» καὶ συνεπῶς ὡς μὴ περιέχον συντηρητικά.

Οἱ ἀντίπαλοι αὐτῆς, εἰς τὴν διαφήμισιν ταύτην ἀπαντοῦν ὅτι «ἡ παστερίωσις... βλάπτει διότι καταστρέφει τὶς βιταμίνες»!!! καὶ συνεπῶς συνιστοῦν ἐμμέσως τὴν προσθήκην συντηρητικοῦ.

Κατόπιν τούτου γεννῶνται τὰ εὐλογα ἐρωτήματα :

Ἐφόσον ὁλόκληρος τάξις βιομηχανῶν ἀγνοεῖ ὅτι ὅλος ὁ ἅλλος κόσμος τῆς ὑψηλῆς γνῶσεως, ὅτι δηλαδή ἡ κατὰ τοὺς κανόνες τῆς ἐπιστήμης γενομένη παστερίωσις οὐδόλως ζημιοῖ τὴν ἀξίαν τῶν τροφίμων καὶ ποτῶν καὶ ὅτι καθημερινῶς περιορίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν κρατῶν τῶν ἐπιτρεπόντων ἔστω καὶ εἰς περιορισμένα ποσά, τὴν χρῆσιν συντηρητικῶν ;

Καὶ ἂν ἡ τάξις αὕτη ἔχη τόσον παχυλὴν ἄγνοιαν διὰ τὸ προϊόν τὸ ὁποῖον παράγει, δὲν θὰ ἔπρεπε κάποιος ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς κυρίου νὰ ἔχη ἕνα Χημικὸν διὰ νὰ μάθῃ τὸ ἀπλούστερον πλὴν στοιχειωδέστερον τοῦ ἐπαγγέλματός του ;

Καὶ τέλος ἡ Ἐνωσις τῶν Χημικῶν εὐρισκομένη πρὸ τοῦ καταπληκτικοῦ αὐτοῦ φαινομένου δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς εὐκαιρίας καὶ νὰ ἐπιβάλῃ εἰς αὐτοὺς ὅ,τι ὁ Νόμος ἐπιτάσσει, δηλαδή τὴν πρόσληψιν Χημικοῦ, ὥστε καὶ τὸ προϊόν των νὰ παρασκευάζεται κατὰ τὸν ὑγιεινότερον τρόπον καὶ αὐτοὶ νὰ μὴ ἐμφανίζονται πρὸ τῆς κοινῆς γνώμης χονδροειδῶς ἀμαθεῖς ;

Πέραν τούτου, δὲν θὰ ἔπρεπε ὁ κάθε ἐπιχειρηματίας νὰ γνωρίζῃ ὅτι ὅταν ἀποφασίξῃ νὰ χρῆσῃ ἐαυτὸν Χημικὸν θὰ ἔχη νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν Ἐνωσιν τῶν Χημικῶν, ὥστε, ἂν μὴ τι ἄλλο, νὰ μάθῃ τοῦλάχιστον νὰ συμβουλευεταί τοὺς εἰδικούς ὅταν πρόκειται νὰ ἐμφανισθῇ πρὸ τῆς κοινῆς γνώμης ;

Καὶ ἂν συμβαίνουν αὐτὰ εἰς βιομηχανίας ἐχούσας ἄμεσον σχέσιν μὲ τὴν ὑγίαν τοῦ ἀνθρώπου, τίς οἶδε τί δυνατὸν νὰ γίνεταί εἰς ἄλλας βιομηχανίας.

Δὲν νομίζετε λοιπὸν ὅτι εἰδικὴ ὑπηρεσία τῆς Ἐνώσεως Χημικῶν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀσχολεῖται συνεχῶς μὲ τοιαῦτα θέματα, ὥστε καὶ ὁ καταναλωτὴς νὰ προφυλάσσεται καὶ οἱ Χημικοὶ νὰ εὐρίσκουν δουλειά ;

Διατελῶ μετὰ τιμῆς
Ι. Ἀντωνίου

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Νόμῳ :

Τυπογραφικαὶ Ἔργασίαι : ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΓΟΥΔΕΛΗ, Ἐδριπίδου 92 — Ἀθήναι
Ἑπεὶθ. Τυπογραφεῖον : ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΟΥ, Γανοχώρων 41 — Νίκαια

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ 1957

ΠΕΡΙ ΟΔΟΣ	ΟΜΑΣ I		ΟΜΑΣ II		ΟΜΑΣ III		ΟΜΑΣ IV		ΟΜΑΣ V		ΟΜΑΣ VI		ΟΜΑΣ VII		ΟΜΑΣ VIII	ΟΜΑΣ IX
	α	β	α	β	α	β	α	β	α	β	α	β	α	β		
1	Υδρογόνο								0-16,000							2 He
2	Λίθιο		Βερίλλιο		Βόριο		6 C		Άζωτο		8 O		9 F		10 Ne	
3	Νάτριο		Μαγνήσιο		Άργιλιο		14 Si		Φωσφόρος		16 S		17 Cl		18 Ar	
4	Κάλιο		Καλσιό		Γαλνίον		22 Ti		Βανάδιο		24 Cr		25 Mn		26 Fe	
5	Ρουθίνιο		30 Zn		Γαλλίον		32 Ge		Άρσενικόν		34 Se		35 Br		36 Kr	
6	Καδμίο		48 Cd		Ινδίο		50 Sn		Αντιμόνιον		52 Te		53 I		54 Xe	
7	Βαρίον		80 Hg		Θαλάσιο		82 Pb		Βισμύτιον		84 Po		85 At		86 Rn	

ΠΛΗΡΩΣ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΝ * ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ ΟΛΑ ΤΑ ΝΕΟ-ΑΝΑΚΑΛΥΦΘΕΝΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ
 ΝΕΑ ΑΤΟΜΙΚΑ ΒΑΡΗ * ΠΟΛΥΧΡΩΜΟΣ ΛΙΘ. ΕΚΔΟΣΙΣ (11 χρώματα - 18 αποχρώσεις)

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ 'Ομόνοια
 Π Ω Λ Η Σ Ι Σ ΧΗΜΙΚΟΝ ΕΡΓ/ΡΙΟΝ Δ. ΜΑΤΣΟΥΚΗ 'Ε. Σλήμαν 53, τηλ. 880.990
 ΓΡΑΦΕΙΑ Ε. Ε. ΧΗΜΙΚΩΝ (παρά τῷ κ. Σκουλάτῳ) Κάνιγγος 10
 ΤΙΜΑΤΑΙ : Δεχ. 25 - 30 - 35

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΧΡΩΜΑΤΩΝ ΑΝΙΛΙΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Θ. ΧΑΤΖΗΚΟΚΟΛΗ

- ΧΡΩΜΑΤΑ ΑΝΙΛΙΝΗΣ :** Διά βαφήν βαμβακερών, μαλλίνων καί μικτών ειδῶν
- ΕΙΔΙΚΑ ΧΡΩΜΑΤΑ :** Διά βαφήν δερμάτων, ψαθῶν, ἐλαίου κλπ.
- ΧΗΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ :** Ἀποχρωστικά, ὑπερλευκαντικά
- ΔΙΑΒΡΕΚΤΙΚΑ :** Καθαριστικά μίγματα
- Χ Λ Ω Ρ Ι Ν Η :** Διά βιομηχανικήν χρῆσιν (λευκανσις), δι' οἰκιακήν χρῆσιν (λευκανσις, ἀπολύμανσις, ἀπόσμησις) εἰς φιάλας τῶν 540 γραμμαρίων

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ : ΕΝ ΜΟΣΧΑΤΩ, ΟΔΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ 4 - ΤΗΛ. 482.129

ΠΡΑΤΗΡΙΑ :

- 1) ΑΘΗΝΑΙ, ΠΑΤΗΣΙΩΝ 31 - ΤΗΛ. 53.103
- 2) ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΣΥΓΓΡΟΥ 3 - ΤΗΛ. 71.106